ISSN 1725-2628

Europeiska unionens officiella tidning

L 94

fyrtionionde årgången

1 april 2006

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 531/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

Kommissionens förordning (EG) nr 532/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som skall gälla från den 1 april 2006 3

Kommissionens förordning (EG) nr 533/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg 6

Kommissionens förordning (EG) nr 534/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål 8

Kommissionens förordning (EG) nr 535/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av exportbidragen för malt 10

Kommissionens förordning (EG) nr 536/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt 12

Kommissionens förordning (EG) nr 537/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd 14

Kommissionens förordning (EG) nr 538/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 6:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005 16

Kommissionens förordning (EG) nr 539/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 6:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005 18

Kommissionens förordning (EG) nr 540/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av högsta stödbelopp för koncentrerat smör för den 6:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005 20

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 541/2006 av den 31 mars 2006 om ändring av förordning (EG) nr 343/2006 om inledande av uppköp av smör i vissa medlemsstater för perioden 1 mars–31 augusti 2006 21

Kommissionens förordning (EG) nr 542/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av det lägsta försäljningspriset på smör inom den 38:e enskilda anbudsinfordran som utlysts inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999 22

Kommissionens förordning (EG) nr 543/2006 av den 31 mars 2006 om fastställande av det lägsta försäljningspriset för skummjölkspulver för den 37:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 214/2001 23

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 544/2006 av den 31 mars 2006 om ändring av förordning (EG) nr 1043/2005 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3448/93 med avseende på ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen** 24

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 545/2006 av den 31 mars 2006 om ändring av förordning (EG) nr 1464/2004 när det gäller villkoren för godkännande av fodertillsatsen Monteban som tillhör gruppen koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser** (1) 26

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 546/2006 av den 31 mars 2006 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 vad gäller nationella program för kontroll av skrapie och kompletterande garantier, om undantag från vissa krav i beslut 2003/100/EG och om upphävande av förordning (EG) nr 1874/2003** 28

★ **Kommissionens direktiv 2006/37/EG av den 30 mars 2006 om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG när det gäller införande av vissa ämnen** (1) 32

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Kommissionen

2006/260/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 19 januari 2005 om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för Società Consortile De Tomaso srl och UAZ Europa srl, som båda tillhör De Tomaso-koncernen** *[delgivet med nr K(2005) 40]* (1) 34

2006/261/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 16 mars 2005 om den stödordning C 8/2004 (f.d. NN 164/2003) som Italien har genomfört till förmån för företag som nyligen har börsnoterats** *[delgivet med nr K(2005) 591]* (1) 42

2006/262/EG:

★ **Kommissionens beslut av 21 september 2005 om det statliga stödet nr C 5/2004 (f.d. N 609/2003) som Tyskland avser bevilja Kronoply** *[delgivet med nr K(2005) 3497]* (1) 50

SV

(1) Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 531/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ([1]), särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

(2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

([1]) EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 mars 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland [1]	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	97,5
	204	47,9
	212	102,0
	999	82,5
0707 00 05	052	137,9
	628	155,5
	999	146,7
0709 90 70	052	118,3
	204	47,5
	999	82,9
0805 10 20	052	67,6
	204	39,5
	212	50,7
	220	43,3
	400	58,7
	624	65,4
	999	54,2
0805 50 10	052	41,3
	624	59,3
	999	50,3
0808 10 80	388	84,7
	400	127,4
	404	101,5
	508	81,6
	512	72,3
	524	73,0
	528	84,2
	720	83,9
	804	133,3
	999	93,5
0808 20 50	388	88,9
	512	76,8
	528	57,1
	720	44,1
	999	66,7

[1] Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden ”999” betecknar ”övrig ursprung”.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 532/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som skall gälla från den 1 april 2006

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn [2], särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 10 i förordning (EG) nr 1784/2003 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.

(2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EG) nr 1784/2003 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

(3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1784/2003 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.

(4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft.

(5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod fortsätta att tillämpas.

(6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilaga I i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 skall fastställas i bilaga I till denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

---

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EGT L 161, 29.6.1996, s. 125. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1110/2003 (EUT L 158, 27.6.2003, s. 12).

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 från och med den 1 april 2006

KN-nummer	Produkt	Tull på import [1] (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	40,21
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	58,86
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde [2]	58,86
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	40,21

[1] För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med
— 3 EUR/t om lossningshamnen ligger i Medelhavet,
— 2 EUR/t om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

[2] När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/t.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

perioden 17.3.2006–30.3.2006

1. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Börsnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2	YC3	HAD2	Medelhög kvalitet (*)	Låg kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	135,05 (***)	72,34	177,97	167,97	147,97	104,21
Tillägg för golfen (EUR/t)	41,14	13,22	—			—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	—	—	—			—

(*) Negativt bidrag på 10 EUR/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).
(**) Negativt bidrag på 30 EUR/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).
(***) Positivt bidrag på 14 EUR/t ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 16,89 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: — EUR/t.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 533/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EG) nr 1784/2003 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

(2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål [2].

(3) Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

(4) Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

(5) Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

(6) Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EG) nr 1784/2003 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 mars 2006 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	0
1101 00 15 9130	C01	EUR/t	0
1101 00 15 9150	C01	EUR/t	0
1101 00 15 9170	C01	EUR/t	0
1101 00 15 9180	C01	EUR/t	0
1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1103 11 90 9800	—	EUR/t	—

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie ”A” fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

C01: Alla tredjeländer utom Albanien, Bulgarien, Rumänien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien och Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Liechtenstein och Schweiz.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 534/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artikel 15.2 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 14.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, på begäran måste tillämpas för export som sker under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.

(2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål [2], är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för de produkter som anges i artikel 1 a–c i förordning (EG) nr 1784/2003. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

(3) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera korrektionsbeloppet i enlighet med destination.

(4) Korrektionsbeloppet skall fastställas enligt samma förfarande som exportbidraget. Det får ändras under tiden mellan två fastställelser.

(5) Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1 a–c i förordning (EG) nr 1784/2003 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för spannmål med undantag av malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 mars 2006 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(EUR/t)

Produktnummer	Bestämmelseland	Nuvarande 4	Period 1 5	Period 2 6	Period 3 7	Period 4 8	Period 5 9	Period 6 10
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	– 0,46	– 0,46	– 15,00	– 15,00	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	– 0,46	– 0,46	– 15,00	– 15,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	– 0,46	– 0,46	– 15,00	– 15,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	– 0,63	– 0,63	– 20,00	– 20,00	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	– 0,59	– 0,59	– 19,00	– 19,00	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	– 0,54	– 0,54	– 18,00	– 18,00	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	– 0,50	– 0,50	– 17,00	– 17,00	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	– 0,47	– 0,47	– 15,00	– 15,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna för serie ”A” fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse. De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11).

C01: Alla tredjeländer utom Albanien, Bulgarien, Rumänien, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Serbien och Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Liechtenstein och Schweiz.

C02: Algeriet, Saudiarabien, Bahrain, Egypten, Förenade Arabemiraten, Iran, Irak, Israel, Jordanien, Kuwait, Libanon, Libyen, Marocko, Mauretanien, Oman, Qatar, Syrien, Tunisien och Jemen.

C03: Alla tredjeländer utom Bulgarien, Norge, Rumänien, Schweiz och Liechtenstein.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 535/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av exportbidragen för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artikel 13.3, och

av följande skäl:

(1) Artikel 13 i förordning (EG) nr 1784/2003 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

(2) Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål [2].

(3) Det exportbidrag som tillämpas för malt måste beräknas med hänsyn till den kvantitet spannmål som krävs för att tillverka ifrågavarande produkter. De ovannämnda kvantiteterna fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

(4) Förhållandena på världsmarknaden eller de särskilda krav som vissa marknader ställer kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.

(5) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.

(6) Till följd av att dessa regler tillämpas på den nuvarande situationen på spannmålsmarknaderna, och särskilt på noteringar eller priser för dessa produkter inom gemenskapen och på världsmarknaden, bör exportbidragen vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag för malt som anges i artikel 1 c i förordning (EG) nr 1784/2003 skall vara de som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 mars 2006 om fastställande av exportbidragen för malt

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 536/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artikel 15.2 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 14.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in på begäran måste tillämpas för export som kommer att ske under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.

(2) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål [2], är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för det malt som anges i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 1784/2003. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

(3) Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 15.3 i förordning (EG) nr 1784/2003 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 777/2004 (EUT L 123, 27.4.2004, s. 50).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 mars 2006 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

(EUR/t)

Produktnummer	Destination	Nuvarande 4	Period 1 5	Period 2 6	Period 3 7	Period 4 8	Period 5 9
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Produktnummer	Destination	Period 6 10	Period 7 11	Period 8 12	Period 9 1	Period 10 2	Period 11 3
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie ”A” fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003, s. 11).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 537/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt i artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris [2], särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd [3] fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

(2) För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner, bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

(3) De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EG) nr 1784/2003 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovannämnda förfarandet.

(4) De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EUT L 270, 21.10.2003, s. 78. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1154/2005 (EUT L 187, 19.7.2005, s. 11).

[2] EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

[3] EGT L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 mars 2006 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

(EUR/t)

Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	54,70
1102 20 10 9400	46,88
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	70,33
1104 12 90 9100	0,00

Obs.: Produktnumren är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 538/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 6:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], särskilt artikel 10, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1898/2005 av den 9 november 2005 om tillämpningsbestämmelser för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande försäljning av grädde, smör och koncentrerat smör på gemenskapens marknad [2] får interventionsorganen genom stående anbudsinfordran sälja vissa kvantiteter smör från interventionslager som de innehar och bevilja stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 25 i den förordningen anges det att ett lägsta försäljningspris skall fastställas för smör och ett högsta stödbelopp skall fastställas för grädde, smör och koncentrerat smör på grundval av de anbud som har inkommit i samband med varje enskild anbudsinfordran. Det anges också att priset eller stödbeloppet kan variera beroende på smörets avsedda användningsområde, dess fetthalt och iblandningsförfarandet. Beloppen för säkerheten för förädlingen skall enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1898/2005 fastställas utifrån dessa.

(2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 6:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005, fastställs de lägsta försäljningspriserna för smör från interventionslager och beloppet för säkerheten för förädlingen, vilka nämns i artiklarna 25 respektive 28 i den förordningen, i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

[2] EUT L 308, 25.11.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2107/2005 (EUT L 337, 22.12.2005, s. 20).

BILAGA

Lägsta försäljningspris för smör och beloppen på säkerheterna för förädlingen för den 6:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljnings-pris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	210	—	210
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	79	—	79
		Koncentrerat	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 539/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 6:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], särskilt artikel 10, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1898/2005 av den 9 november 2005 om tillämpningsbestämmelser för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande försäljning av grädde, smör och koncentrerat smör på gemenskapens marknad [2] får interventionsorganen genom stående anbudsinfordran sälja vissa kvantiteter smör från interventionslager som de innehar och bevilja stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 25 i den förordningen anges det att ett lägsta försäljningspris skall fastställas för smör och ett högsta stödbelopp skall fastställas för grädde, smör och koncentrerat smör på grundval av de anbud som har inkommit i samband med varje enskild anbudsinfordran. Det anges också att priset eller stödbeloppet kan variera beroende på smörets avsedda användningsområde, dess fetthalt och iblandningsförfarandet. Beloppen för säkerheten för förädlingen skall enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1898/2005 fastställas utifrån dessa.

(2) Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 6:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005, fastställs de högsta stödbeloppen för grädde, smör och koncentrerat smör och beloppet för säkerheten för förädlingen, vilka nämns i artiklarna 25 respektive 28 i den förordningen, i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

[2] EUT L 308, 25.11.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2107/2005 (EUT L 337, 22.12.2005, s. 20).

BILAGA

Högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör och beloppen på säkerheterna för förädlingen för den 6:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Formel		A		B	
Iblandningsförfarande		Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %	33,5	30	—	—
	Smör < 82 %	—	29,2	—	—
	Koncentrerat smör	40	36,5	40	—
	Grädde	—	—	16,3	—
Förädlingssäkerhet	Smör	37	—	—	—
	Koncentrerat smör	44	—	44	—
	Grädde	—	—	18	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 540/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av högsta stödbelopp för koncentrerat smör för den 6:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], särskilt artikel 10, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 47 i kommissionens förordning (EG) nr 1898/2005 av den 9 november 2005 om tillämpningsbestämmelser för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande försäljning av grädde, smör och koncentrerat smör på gemenskapens marknad [2] inleder interventionsorganen en stående anbudsinfordran för att bevilja stöd för koncentrerat smör. Artikel 54 i den förordningen fastställer att mot bakgrund av de anbud som har kommit in som svar på varje enskild anbudsinfordran bör ett högsta stödbelopp fastställas för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 %.

(2) En säkerhet för slutanvändningen bör enligt artikel 53.4 i förordning (EG) nr 1898/2005 ställas för att garantera att detaljhandeln tar över det koncentrerade smöret.

(3) Mot bakgrund av de anbud som har kommit in bör det högsta stödbeloppet fastställas på en lämplig nivå och säkerheten för slutanvändningen bestämmas utifrån denna.

(4) Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 6:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som har inletts i enlighet med förordning (EG) nr 1898/2005, skall det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 %, enligt artikel 47.1 i den förordningen, fastställas till 38,8 EUR/100 kg.

Den säkerhet för slutanvändningen som anges i artikel 53.4 i förordning (EG) nr 1898/2005 skall fastställas till 43 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

[2] EUT L 308, 25.11.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2107/2005 (EUT L 337, 22.12.2005, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 541/2006

av den 31 mars 2006

om ändring av förordning (EG) nr 343/2006 om inledande av uppköp av smör i vissa medlemsstater för perioden 1 mars–31 augusti 2006

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde [2], särskilt artikel 2, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 343/2006 [3] fastställs en förteckning över medlemsstater i vilka uppköp av smör har inletts i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1255/1999.

(2) På grundval av de senaste underrättelserna från Republiken Tjeckien i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 2771/1999 har kommissionen konstaterat att marknadspriserna på smör har legat under 92 % av interventionspriset under två på varandra följande veckor. Följaktligen bör interventionsuppköp inledas i dessa medlemsstater. Republiken Tjeckien bör därför läggas till i den förteckning som fastställs i förordning (EG) nr 343/2006.

(3) Förordning (EG) nr 343/2006 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 343/2006 skall ersättas med följande:

”Artikel 1

Uppköp av smör enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1255/1999 skall inledas i följande medlemsstater:

— Republiken Tjeckien

— Tyskland

— Estland

— Spanien

— Frankrike

— Italien

— Irland

— Nederländerna

— Polen

— Portugal

— Finland

— Sverige

— Förenade kungariket”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

[2] EGT L 333, 24.12.1999, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2107/2005 (EUT L 337, 22.12.2005, s. 20).

[3] EUT L 55, 25.2.2006, s. 17. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 387/2006 (EUT L 63, 4.3.2006, s. 10).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 542/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av det lägsta försäljningspriset på smör inom den 38:e enskilda anbudsinfordran som utlysts inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], särskilt artikel 10c, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 21 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde [2] har interventionsorganen bjudit ut vissa kvantiteter smör som de innehar till försäljning genom stående anbudsinfordran.

(2) Mot bakgrund av de anbud som mottagits inom ramen för varje enskild anbudsinfordran måste det fastställas ett lägsta försäljningspris eller fattas ett beslut om att det inte skall tilldelas några kvantiteter, i enlighet med artikel 24a i förordning (EG) nr 2771/1999.

(3) På grundval av de anbud som mottagits bör det fastställas ett lägsta försäljningspris.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom den 38:e enskilda anbudsinfordran enligt förordning (EG) nr 2771/1999, för vilken tidsfristen för inlämnande av anbud löpte ut den 28 mars 2006, skall det lägsta försäljningspriset på smör vara 255,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

[2] EGT L 333, 24.12.1999, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1802/2005 (EUT L 290, 4.11.2005, s. 3).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 543/2006

av den 31 mars 2006

om fastställande av det lägsta försäljningspriset för skummjölkspulver för den 37:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 214/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], särskilt artikel 10 c i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 21 i kommissionens förordning (EG) nr 214/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande interventionsåtgärder på marknaden för skummjölkspulver [2] har interventionsorganen genom stående anbudsinfordran bjudit ut vissa kvantiteter skummjölkspulver som de innehar till försäljning.

(2) På grundval av de anbud som mottas för varje enskild anbudsinfordran skall det, i enlighet med artikel 24a i förordning (EG) nr 214/2001, fastställas ett lägsta försäljningspris eller beslutas att inget anbud skall antas.

(3) På grundval av de anbud som mottagits bör det fastställas ett lägsta försäljningspris.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 37:e enskilda anbudsinfordran i enlighet med förordning (EG) nr 214/2001, för vilken tidsfristen för inlämnande av anbud löpte ut den 28 mars 2006, fastställs det lägsta försäljningspriset för skummjölkspulver härmed till 120,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

[2] EGT L 37, 7.2.2001, s. 100. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1195/2005 (EUT L 194, 26.7.2005, s. 8).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 544/2006

av den 31 mars 2006

om ändring av förordning (EG) nr 1043/2005 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 3448/93 med avseende på ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter ([1]), särskilt artikel 8.3 första stycket, och

av följande skäl:

(1) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1043/2005 ([2]) kan bidragslicenser som utfärdats för en enda budgetperiod bli föremål för separata ansökningar i sex omgångar. Ett slutdatum gäller för ansökan till var och en av dessa omgångar. Aktörerna kan lämna en ansökan om bidragslicens bara för den omgång vars slutdatum följer närmast efter inlämnandet av ansökan.

(2) Syftet med ett system där bidragslicenser beviljas i omgångar var att garantera att om ansökningar om bidragslicenser lämnades för större belopp än som kunde beviljas, fanns licenserna tillgängliga både för de aktörer som exporterar i början av budgetperioden och för dem som exporterar i slutet av budgetperioden.

(3) Om belopp för vilka bidragslicenser får utfärdas finns tillgängliga mot slutet av budgetperioden efter det att systemet med tilldelning i sex omgångar är avslutat, får kommissionen enligt artikel 38 i förordning (EG) nr 1043/2005 fördela det återstående beloppet med hjälp av ett system med ansökningar som lämnas in varje vecka.

(4) De bidragssatser som fastställts för jordbruksprodukter har nyligen minskats, vilket har medfört en minskning av de belopp för vilka man ansöker om bidragslicenser enligt omgångssystemet. Följaktligen har belopp som varit avsedda för fördelning i de senaste individuella omgångarna inte fördelats i sin helhet.

(5) Därför måste man göra exporttransaktionerna flexiblare. Då nivån på ansökningarna om bidragslicenser i en individuell omgång är lägre än det belopp som finns tillängligt för den omgången, bör aktörerna ha rätt att lämna in ansökningar på veckobasis om bidragslicenser som skall utfärdas för belopp som finns tillgängliga för den omgång för vilken ansökningar om bidragslicenser ännu inte har lämnats in.

(6) Det nuvarande systemet med tilldelning av bidragslicenser på veckobasis då det gäller belopp som finns tillgängliga i slutet av budgetperioden bör därför utsträckas till att gälla tilldelning av tillgängliga belopp för en särskild omgång.

(7) Förordning (EG) nr 1043/2005 bör därför ändras i enlighet därmed.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för övergripande frågor beträffande handeln med bearbetade jordbruksprodukter som inte finns förtecknade i bilaga I till fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1043/2005 skall ändras på följande sätt:

1. Följande artikel skall införas som artikel 38a:

”Artikel 38a

1. Om ingen reduktionskoefficient har offentliggjorts i enlighet med artikel 37.2 efter det att datum för inlämnande av ansökningar om bidragslicenser för en särskild omgång enligt artikel 33 a–f första stycket har löpt ut, får aktörerna lämna in en ansökan om utfärdande av en bidragslicens på eventuellt återstående belopp i den omgången som det ännu inte ansökts om.

Ansökan skall lämnas in före nästa slutdatum enligt artikel 33 a–f första stycket.

([1]) EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EUT L 298, 25.11.2000, s. 5).

([2]) EUT L 172, 5.7.2005, s. 24. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 322/2006 (EUT L 54, 24.2.2006, s. 3).

2. De ansökningar som lämnas in under en vecka skall anmälas av medlemsstaterna till kommissionen nästföljande tisdag. Motsvarande licenser får utfärdas från och med den måndag som följer efter anmälan, såvida inte kommissionen ger andra anvisningar.

3. Om totalbeloppet för de ansökningar som inkommit för en viss vecka överskrider det tillgängliga återstående beloppet enligt punkt 1 skall kommissionen vidta en eller fler av följande åtgärder:

a) fastställa en nedsättningskoefficient som skall gälla ansökningar om bidragslicenser som lämnats under ansökningsveckan och som anmälts till kommissionen, men för vilka inga bidragslicenser ännu utfärdats,

b) uppmana medlemsstaterna att avslå ansökningar som lämnats under ansökningsveckan och som ännu inte anmälts till kommissionen,

c) tills vidare stoppa inlämnandet av ansökningar om bidragslicenser."

2. I avsnitt I i bilaga VI skall det femte stycket ersättas med följande:

"Sökande skall införa något av följande i ruta 20:

— Orden 'Artikel 33' eller andra ord som den behöriga myndigheten godtar om ansökan avser en licens som utfärdas enligt artikel 33.

— Orden 'Artikel 38' eller andra ord som den behöriga myndigheten godtar om ansökan avser en licens som utfärdas enligt artikel 38.

— Orden 'Artikel 38a' eller andra ord som den behöriga myndigheten godtar om ansökan avser en licens som utfärdas enligt artikel 38a."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 545/2006

av den 31 mars 2006

om ändring av förordning (EG) nr 1464/2004 när det gäller villkoren för godkännande av fodertillsatsen Monteban som tillhör gruppen koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser ([1]), särskilt artikel 13.3, och

av följande skäl:

(1) Tillsatsen narasin (Monteban, Monteban G 100), som tillhör gruppen koccidiostatika och andra medicinskt verksamma substanser, godkändes på vissa villkor i enlighet med rådets direktiv 70/524/EEG ([2]). Genom kommissionens förordning (EG) nr 1464/2004 ([3]) godkändes tillsatsen för slaktkycklingar för en period om tio år och godkännandet knöts till den som ansvarade för avyttringen av tillsatsen. Tillsatsen anmäldes som befintlig produkt enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1831/2003. Eftersom alla uppgifter som krävs enligt den bestämmelsen hade lämnats in, infördes tillsatsen i gemenskapens register över fodertillsatser.

(2) Enligt förordning (EG) nr 1831/2003 kan ett godkännande av en tillsats ändras efter en begäran från innehavaren av godkännandet och ett yttrande från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad ”myndigheten”).

(3) I sitt yttrande av den 27 juli 2004 föreslog myndigheten att ett gränsvärde för högsta tillåtna restmängd (MRL-värde) på 50 µg/kg skulle fastställas för alla vattenhaltiga vävnader i slaktkycklingar, och följaktligen ansågs det tillräckligt med en karenstid på en dag före slakt. Det kan bli nödvändigt att se över det MRL-värde som anges i bilagan till den här förordningen mot bakgrund av resultaten från eventuella utvärderingar av Europeiska läkemedelsmyndigheten angående den verksamma substansen i fråga.

(4) Innehavaren av godkännandet av tillsatsen narasin (Monteban, Monteban G 100) föreslog att villkoren för godkännandet skulle ändras, och lämnade in en ansökan till kommissionen med en begäran om att införa det MRL-värde som myndigheten kommit fram till.

(5) Förordning (EG) nr 1464/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1464/2004 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

([1]) EUT L 268, 18.10.2003, s. 29. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 378/2005 (EUT L 59, 5.3.2005, s. 8).

([2]) EGT L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktivet upphävt genom förordning (EG) nr 1831/2003.

([3]) EUT L 270, 18.8.2004, s. 8.

BILAGA

Tillsatsens registreringsnummer	Namn på den som är ansvarig för avyttringen följt av registreringsnummer	Tillsats (handelsnamn)	Sammansättning, kemisk formel, beskrivning	Djurart eller djurkategori	Högsta ålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med	Högsta tillåtna restmängd (MRL) i de relevanta livsmedlen av animaliskt ursprung från den berörda djurarten eller djurkategorin
						mg verksam substans/kg helfoder				
Kocciodiostatika och andra medicinskt verksamma substanser										
”E 765	Eli Lilly and Company Limited	Narasin 100 g/kg (Monteban Monteban G 100)	*Tillsatsens sammansättning:* Narasin: 100 g aktivitet/kg Sojabönsolja eller mineralolja: 10–30 g/kg Vermikulit: 0–20 g/kg Värmebehandlade sojabönskal eller risskal: qs 1 kg *Verksam substans:* Narasin, $C_{43}H_{72}O_{11}$ CAS-nummer: 55134-13-9 polyetermonokarboxylsyra från *Streptomyces aureofaciens* (NRRL 8092), i granulat Narasin A-aktivitet: ≥ 90 %	Slaktkycklingar	—	60	70	Användning förbjuden minst 1 dag före slakt. Ange följande i bruksanvisningen: ’Farligt för hästdjur, kalkoner och kaniner’ ’Detta foder innehåller en jonofor: samtidig användning med vissa medicinskt verksamma substanser (t.ex. tiamulin) kan vara kontraindicerat’	21.8.2014	50 µg/kg för alla vattenhaltiga vävnader från gödkycklingar”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 546/2006

av den 31 mars 2006

om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 vad gäller nationella program för kontroll av skrapie och kompletterande garantier, om undantag från vissa krav i beslut 2003/100/EG och om upphävande av förordning (EG) nr 1874/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ([1]), särskilt kapitel A punkt I b ii i bilaga VIII, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 999/2001 föreskrivs att medlemsstaternas nationella program för kontroll av skrapie skall godkännas om de uppfyller vissa villkor i den förordningen. I förordning (EG) nr 999/2001 föreskrivs också att det skall fastställas eventuella kompletterande garantier som kan krävas för handel inom gemenskapen och import enligt den förordningen.

(2) I kommissionens beslut 2003/100/EG av den 13 februari 2003 om fastställande av minimikrav för inrättandet av avelsprogram för resistens mot transmissibel spongiform encefalopati hos får ([2]) föreskrivs att varje medlemsstat skall införa avelsprogram för att skapa resistens mot TSE hos vissa fårraser. I beslutet föreskrivs också att det kan göras undantag från kravet att medlemsstaten skall inrätta avelsprogram på grundval av ett nationellt program för kontroll av skrapie, som överlämnats och antagits enligt förordning (EG) nr 999/2001 och som omfattar kontinuerlig aktiv övervakning av får och getter som dött på jordbruksföretaget i alla besättningar i medlemsstaten.

(3) De nationella programmen för kontroll av skrapie i Danmark, Finland och Sverige godkändes genom kommissionens förordning (EG) nr 1874/2003 av den 24 oktober 2003 om godkännande av nationella program för kontroll av skrapie i vissa medlemsstater, om fastställande av kompletterande garantier samt om beviljande av undantag för avelsprogram för resistens mot transmissibel spongiform encefalopati hos får i enlighet med beslut 2003/100/EG ([3]).

(4) Den 18 november 2005 lämnade Österrike in ett nationellt program för kontroll av skrapie till kommissionen. Den 5 januari 2006 lämnades vissa ändringar av programmet in till kommissionen. Programmet i dess ändrade lydelse uppfyller de kriterier som fastställs i förordning (EG) nr 999/2001. Därutöver bedöms Österrike ha få eller inga fall av skrapie på sitt territorium.

(5) På grundval av detta nationella program för kontroll av skrapie bör Österrike beviljas undantag från det avelsprogram som fastställs i beslut 2003/100/EG. Dessutom bör de kompletterande garantier för handel som krävs enligt kapitel A i bilaga VIII och kapitel E i bilaga IX till förordning (EG) nr 999/2001 fastställas i den här förordningen.

(6) I förordning (EG) nr 1874/2003 fastställs vissa kompletterande garantier angående jordbruksföretag för Danmark, Finland och Sverige. Dessa kompletterande handelsgarantier bör dock ändras för att stärka subsidiaritetsprincipen i dessa medlemsstater och i Österrike med hänsyn tagen till skillnader i den epidemiologiska situationen och handelssituationen samt i skrapiestammarna i de fyra medlemsstaterna.

(7) Av praktiska skäl och i en strävan att göra gemenskapslagstiftningen tydligare bör därför förordning (EG) nr 1874/2003 upphävas och ersättas med den här förordningen.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

([1]) EGT L 147, 31.5.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 339/2006 (EUT L 55, 25.2.2006, s. 5).
([2]) EUT L 41, 14.2.2003, s. 41.
([3]) EUT L 275, 25.10.2003, s. 12. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1472/2004 (EUT L 271, 19.8.2004, s. 26).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Godkännande av nationella program för kontroll av skrapie

De nationella program för kontroll av skrapie som förtecknas i kapitel A punkt I b i bilaga VIII till förordning (EG) nr 999/2001 godkänns härmed.

Artikel 2

Kompletterande garantier angående jordbruksföretag

1. Får och getter avsedda för medlemsstater som förtecknas i bilagan och som kommer från andra medlemsstater som inte förtecknas i bilagan eller från tredjeländer, måste sedan födelsen oavbrutet ha hållits på jordbruksföretag som uppfyllt följande krav i åtminstone sju år innan djuren lämnar jordbruksföretaget:

a) Inga fall av skrapie har bekräftats.

b) Inga åtgärder för utrotning har vidtagits på grund av skrapie.

c) Vid jordbruksföretaget har det inte funnits djur som identifierats som riskdjur enligt artikel 13.1 b i förordning (EG) nr 999/2001.

2. Får och getter avsedda för medlemsstater som förtecknas i bilagan till den här förordningen och som kommer från andra medlemsstater som också förtecknas i den bilagan, skall ha hållits på jordbruksföretag där inga får eller getter har omfattats av officiella TSE-restriktioner för förflyttning enligt artikel 13.2 i förordning (EG) nr 999/2001 under de senaste sju åren före sändningen av dessa djur.

3. Sperma, embryon och ägg från får och getter avsedda för medlemsstater som förtecknas i bilagan måste härröra från donatorer som sedan födseln oavbrutet hållits på jordbruksföretag som uppfyller villkoren i

a) punkt 1 om de kommer från andra medlemsstater än de som förtecknas i bilagan eller från tredjeländer, eller

b) punkt 2 om de kommer från andra medlemsstater som förtecknas i bilagan.

Artikel 3

Officiella restriktioner för förflyttning

1. De officiella restriktionerna för förflyttning som lagts fram av de medlemsstater som förtecknas i bilagan godkänns härmed. De skall tillämpas för jordbruksföretag som tar emot får och getter samt deras sperma, embryon och ägg om

a) djur, sperma, embryon och ägg kommer från andra medlemsstater än de som förtecknas i bilagan eller från tredjeländer, och

b) fall av skrapie har bekräftats i den avsändande medlemsstat eller det avsändande tredjeland som anges under punkt a under tre år före eller efter det att djur, sperma, embryon och ägg sänts.

2. De officiella restriktionerna för förflyttning av djur som föreskrivs i punkt 1 skall inte tillämpas för mottagande av får av prionproteingenotyp ARR/ARR eller för sperma, embryon och ägg från donatorer av prionproteingenotyp ARR/ARR.

Artikel 4

Undantag från kravet att inrätta avelsprogram

Enligt artikel 3.1 första strecksatsen i beslut 2003/100/EG beviljas härmed de medlemsstater som förtecknas i bilagan till den här förordningen undantag från kravet att inrätta avelsprogram enligt artikel 2.1 i det beslutet.

Artikel 5

Upphävande

Förordning (EG) nr 1874/2003 skall upphöra att gälla.

Artikel 6

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 mars 2006.

På kommissionens vägnar
Markos KYPRIANOU
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Medlemsstater som avses i artiklarna 1–4

Danmark

Österrike

Finland

Sverige

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2006/37/EG

av den 30 mars 2006

om ändring av bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG när det gäller införande av vissa ämnen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott ([1]), särskilt artikel 4.5,

efter att ha samrått med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, och

av följande skäl:

(1) I direktiv 2002/46/EG anges det vilka vitaminer och mineralämnen samt vilka typer av dessa som får användas för tillverkning av kosttillskott.

(2) De vitaminer och mineralämnen som har utvärderats av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad ”myndigheten”), och för vilka den vetenskapliga utvärderingen har varit positiv, bör införas i bilagorna till direktiv 2002/46/EG.

(3) Myndigheten har nyligen yttrat sig positivt och offentliggjort en vetenskaplig utvärdering av vissa vitaminer och mineralämnen.

(4) Kategorirubriken ”folsyra” bör därför ändras för att även omfatta andra former av folater i bilaga II till direktiv 2002/46/EG.

(5) Direktiv 2002/46/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till direktiv 2002/46/EG skall ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 april 2007. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 mars 2006.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

([1]) EGT L 183, 12.7.2002, s. 51.

BILAGA

Bilaga II till direktiv 2002/46/EG skall ändras på följande sätt:

1. I avsnitt A. Vitaminer skall

   a) rubriken ”10. FOLSYRA” ersättas med ”10. FOLAT”,

   b) följande rad läggas till under rubriken 10. FOLAT:

      ”b) kalcium-L-metylfolat”.

2. I avsnitt B. Mineralämnen skall följande rad läggas till före kopparkarbonat:

   ”järn(II)bisglycinat”.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 januari 2005

om det statliga stöd som Italien planerar att genomföra till förmån för Società Consortile De Tomaso srl och UAZ Europa srl, som båda tillhör De Tomaso-koncernen

[delgivet med nr K(2005) 40]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/260/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1], och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 18 december 2002 anmälde Italien till kommissionen planerna på att bevilja regionalstöd till förmån för Società Consortile De Tomaso srl och UAZ Europa srl. Den 4 februari 2003 begärde kommissionen ytterligare upplysningar. Den 12 mars och den 22 april begärde Italien att tidsfristen för svar skulle förlängas och inkom sedan med upplysningarna i en skrivelse av den 26 maj 2003.

(2) Genom en skrivelse av den 24 juli 2003 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.

(3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* [2]. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.

(4) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

(5) (När förfarandet inleddes den 13 oktober 2003 inkom Italien med kommentarer. Den 6 februari 2004 begärde kommissionen ytterligare klargöranden av Italien och den 17 februari hölls ett möte med kommissionens avdelningar, de italienska myndigheterna och företrädare för det berörda företaget. Genom en skrivelse av den 23 april 2004 inkom Italien med ytterligare upplysningar. Den 30 april översände den italienske näringsministern en skrivelse till kommissionen och bad om en snabb lösning på det berörda ärendet. Kommissionen svarade genom en skrivelse av den 18 juni 2004.

II. BESKRIVNING AV STÖDET

(6) Det planerade stödet är avsett för Società Consortile De Tomaso srl och UAZ Europa srl som ägs av De Tomaso-koncernen (nedan kallad ”De Tomaso”). De Tomaso producerar för närvarande sportbilar med höga prestanda i mycket begränsat antal. Italien hävdar att De Tomaso faller inom ramen för begreppet små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag [3] (nedan kallad ”förordningen om statligt stöd till små och medelstora företag”).

Projektet

(7) De Tomaso avser att investera i en ny anläggning på ett nytt produktionsställe, som när den är färdig kommer att följande kapacitet:

[1] EUT C 227, 23.9.2003, s. 2.
[2] Se fotnot 1.
[3] EGT L 10, 13.1.2001, s. 33, senast ändrad genom förordning (EG) nr 364/2004 (EUT L 63, 28.2.2004, s. 22).

a) Slutmontering av cirka 40 000 terrängfordon per år av modellen Simbir, som produceras av den ryska biltillverkaren UAZ.

b) Produktion av cirka 8 000 bilar per år av modellen Vallelunga, en sportbil av sedanmodell, och cirka 300 bilar per år av lyxsportbilen Pantera.

Projektet kommer att inledas när kommissionen har godkänt stödet och arbetet beräknas vara klart 2006. Produktionen av bilar kommer att börja redan 2005.

(8) Projektet skall genomföras i Italien, närmare bestämt i Cutro i Kalabrien som är en stödberättigad region enligt artikel 87.3 a i EG-fördraget och vars regionalstödstak uppgår till 50 % bruttobidragsekvivalent (*) under perioden 2000–2006.

(9) Enligt de italienska myndigheterna finns det alternativa placeringsorter eftersom De Tomaso undersöker möjligheterna att förlägga produktionen av modellen Simbir till Timisoara (i Rumänien) och modellerna Vallelunga och Pantera till Modena (i Italien). I Timisoara skulle investeringen avse en nyetablering, medan det i Modena skulle röra sig om att utvidga De Tomasos befintliga anläggning, där man för närvarande och i mycket begränsade kvantiteter producerar modellen Guarà, en sportbil med höga prestanda.

(10) Enligt vad som anges i anmälan uppgår De Tomasos investering till ett nominellt belopp av 218 760 000 euro (206 912 337 euro i diskonterat värde, beräknat med 2003 som basår och 5,06 % i diskonteringsränta ([4])). De italienska myndigheterna hävdar att hela beloppet är stödberättigat.

Rättslig grund och stödbelopp

(11) Det anmälda stödet beviljas, förutsatt att kommissionen godkänner det, till förmån för två av De Tomaso-koncernens bolag och enligt en plan i två steg. Det första direkta bidraget som uppgick till ett nominellt belopp av 9 519 817 euro beviljades UAZ Europa srl i april 2001 och det andra bidraget som uppgick till ett nominellt belopp av 168 490 000 euro beviljades Società Consortile De Tomaso srl i augusti 2002. Bidragen skulle betalas ut under perioden 2004–2008. Stödet faller inom ramen för de ordningar som godkänts av kommissionen ([5]), och som föreskrivs i lagen om åtgärder till förmån för produktiv verksamhet i mindre gynnade regioner i Italien (nedan kallad lag nr 488/1992) och i lagen om åtgärder för att förbättra de offentliga finanserna (nedan kallad lag nr 662/1996).

(12) Eftersom de två stöden avser samma projekt anmäldes de tillsammans. Följaktligen uppgår stödet till De Tomasto till ett nominellt belopp av 178 008 817 euro (155 640 104 euro i diskonterat värde, beräknat med 2003 år som basår och 5,06 % i diskonteringsränta). Stödnivån uppgår till 75,22 % bruttobidragsekvivalent.

(13) Enligt de italienska myndigheterna har projektet inte tilldelats något annat gemenskapsstöd eller någon annan gemenskapsfinansiering.

Skäl till att inleda förfarandet

(14) I beslutet av den 23 juli 2003 om att inleda förfarandet hyste kommissionen tvivel om att De Tomaso kan klassificeras som ett litet eller medelstort företag. Kommissionen uttryckte även tvivel om olika delar av kostnads- och intäktsanalysen, särskilt om följande:

a) Jämförbarheten mellan projekten på det valda och de alternativa produktionsställena.

b) Jämförelsen i kostnads- och intäktsanalysen mellan investeringskostnaderna.

c) Jämförelsen i kostnads- och intäktsanalysen mellan driftskostnaderna, särskilt avseende arbetskostnader och utlandstransporter.

III. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

(15) När förfarandet inleddes den 13 oktober 2003 inkom Italien med kommentarer. Vid mötet den 17 februari 2004 och i skrivelser av den 23 och 30 april 2004 tillhandahöll Italien ytterligare upplysningar och dokument.

(16) När det gäller De Tomasos ställning som ett litet eller medelstort företag inkom Italien med detaljerade upplysningar om ägarstrukturen, årsredovisningen för företaget Alejandro S.A och ett utdrag från De Tomasos testamente.

(17) När det gäller jämförbarheten mellan de projekt som skall genomföras på det valda produktionsstället och de som skall genomföras på de alternativa produktionsställena hävdar Italien först och främst att analysen jämför identiska tillverkningar av identiska kvantiteter av samma produktmix till samma priser. Det faktum att investeringarna på de alternativa produktionsställena avviker kan förklaras genom att situationen på det valda produktionsstället liknar situationen i norra Italien i fråga om arbetskostnader och social-, säkerhets- och miljölagstiftning, men att det saknas kvalificerad arbetskraft och en solid industritradition.

(18) Enligt de italienska myndigheterna är situationen på de alternativa produktionsställena mycket annorlunda eftersom man i Modena har tillgång till högkvalificerad arbetskraft och ett tätt nätverk av bilproducenter och leverantörer till bilindustrin. I Timisoara finns det kvalificerad arbetskraft tillgänglig till en bråkdel av den kostnad som man måste betala i Cutro. Dessutom har Timisoara en logistisk fördel när det gäller produktionen av Simbir-modellen.

(*) Faktafel: Det skall vara " nettobidragsekvivalent" och inte " bruttobidragsekvivalent".

([4]) Räntesatsen 5,06 % anges i tabellen "statligt stöd – referens- och diskonteringsräntesatser tillämpliga från den 1 augusti 1997" och motsvarar 2002 års (anmälningsårets) räntesats (se http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/others/reference_rates/sv.pdf).

([5]) Kommissionens beslut av den 12 juli 2000 om att inte göra några invändningar i fall N 715/99 som offentliggjorts i EGT C 278, 30.9.2000, s. 26.

(19) Italien framhåller Cutro-projektets strategiska värde för områdets industriella utveckling. I detta sammanhang syftar de teknologiska valen till att inrätta en avancerad produktionsstruktur med mycket innovativ teknik och utrustning som gör det möjligt för De Tomaso att bedriva lokal forskning och utveckling. De alternativa projekten innebär däremot mer traditionella tekniska lösningar.

(20) Mot denna bakgrund hävdar Italien att kommissionens krav på en jämförelse mellan identiska projekt är felaktig och vilseledande eftersom det skulle tvinga fram en jämförelse av hypotetiska lösningar som inte är grundade på företagets verkliga investeringsavsikter.

(21) Italien hävdar även att jämförelsen mellan enskilda produktionsmoment när det gällde investeringarna i alternativa lösningar, som kommissionen krävde för kostnads- och intäktsanalysen, inte är möjlig eftersom den skulle kräva att de alternativa projekten skulle utvecklas full ut, vilket De Tomaso bara skulle kunna göra efter det att valet av produktionsställe hade gjorts.

(22) Italien har dock inkommit med nya och mer utförliga upplysningar där man jämför investeringarna i Cutro med de alternativa anläggningarna för pressning, svetsning och lackering av sportbilar (Cutro med Modena) och för slutmontering och lackering av Simbir-modellen (Cutro med Timisoara).

(23) Enligt Italien skulle många av de planerade investeringarna i Cutro inte vara nödvändiga vid de alternativa lösningarna eftersom det skulle vara möjligt att förlägga de berörda momenten någon annanstans (lackering och provning av motorer) eller hyra befintliga infrastrukturer (motorprovbänk i närheten av Modena). När det gäller lackering av sportbilar har Italien inkommit med en skattning av investeringskostnaderna för en ny lackeringsverkstad i Modena för att visa att lackering som utförs där skulle vara billigare än utlokalisering av momentet vilket också ökar Cutros nackdel något. När det gäller motorprovbänken påpekar Italien att anläggningen i Cutro också skulle göra det möjligt för De Tomaso att utveckla specifika motorversioner för framtida produktioner.

(24) I fråga om kostnads- och intäktsanalysens verksamhetsaspekter förklarar Italien att den konstaterade skillnaden avseende behovet av arbetskraft beror dels på ett fel i kostnads- och intäktsanalysen, därför att antalet chefer och tjänstemän som inte arbetar i produktionen är undervärderat, dels på det faktum att behovet av arbetskraft i Modena skulle vara lägre eftersom lackeringen skulle läggas ut på entreprenad. Med hänsyn till dessa båda faktorer drar Italien slutsatsen att behovet av arbetskraft vid de alternativa lösningarna är lika stort.

(25) När det gäller kostnaderna för transporter till utlandet har Italien inkommit med uppdaterade upplysningar och dokumentation avseende Simbir-modellens transportkostnader från Timisoara. Enligt dessa uppgifter skulle transportkostnaderna från Cutro inte överstiga dem från det alternativa produktionsstället i Timisoara.

(26) Slutligen påpekar Italien att det berörda företaget lider av förfarandets långa behandlingstid.

IV. **BEDÖMNING AV STÖDET**

(27) Den åtgärd som anmäldes av Italien avseende De Tomaso utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Stödet finansieras av staten eller med hjälp av statliga medel. Dessutom utgör stödet en betydande andel av projektets finansiering, och det skulle kunna snedvrida konkurrensen inom gemenskapen och ge De Tomaso en fördel framför konkurrenterna som inte får något stöd. Slutligen är handeln med bilar mycket utbredd mellan medlemsstaterna, vilket inte heller förnekas av Italien.

(28) I artikel 87.2 i fördraget anges de former av stöd som är förenliga med den gemensamma marknaden. Med tanke på stödets karaktär och syfte och företagets geografiska placering är a, b och c i ovannämnda artikel inte tillämpliga på det berörda projektet. I artikel 87.3 anges ytterligare former av stöd som kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden. Kommissionen konstaterar att projektet skall genomföras i regionen Kalabrien och är berättigat till stöd enligt artikel 87.3 a med ett regionalstödstak på 50 % nettobidragsekvivalent för stora företag ([6]).

(29) Enligt kommissionen är den berörda stödmottagaren De Tomaso, dvs. den koncern som innefattar företagen Società Consortile De Tomaso srl och UAZ Europa srl till vilka stödet har beviljats. De Tomasos verksamhet omfattar produktion och montering av motorfordon, vilket innebär att företaget är en del av bilindustrin enligt gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd till bilindustrin ([7]) (nedan kallade ”rambestämmelser för bilindustrin”) som skall tillämpas på det berörda projektet eftersom stödet har anmälts till kommissionen före den 1 januari 2003.

([6]) När små och medelstora företag genomför investeringsprojekt i områden som är berättigade till regionalstöd enligt artikel 87.3 a i fördraget får det maximala stödtak, som fastställts i den karta som kommissionen har godkänt, ökas med maximalt 15 procentenheter bruttobidragsekvivalent under förutsättning att den totala stödnivån netto inte överstiger 75 % enligt artikel 4.3 i förordningen om statligt stöd till små och medelstora företag.

([7]) EGT C 279, 15.9.1997, s. 1 och EGT C 368, 22.12.2001, s. 10.

(30) Både projektets anmälda totalkostnad och stödbelopp överstiger de fastställda taken i rambestämmelserna för bilindustrin. Följande tak skall tillämpas: a) 50 miljoner euro för projektets totalkostnad, och b) 5 miljoner euro för stödets totala bruttobelopp, oavsett om det är ett statligt stöd eller om stödet ges via gemenskapsmedel. Vid anmälan av det planerade stödet till De Tomaso uppfyllde de italienska myndigheterna kraven i artikel 88.3 i fördraget.

(31) Enligt rambestämmelserna för bilindustrin måste kommissionen säkerställa att det beviljade stödet är både nödvändigt för projektets genomförande och står i proportion till de problem som måste övervinnas. Båda dessa kriterier om nödvändighet och proportionalitet måste vara uppfyllda för att kommissionen skall bemyndiga ett statligt stöd inom bilindustrin.

(32) På grundval av punkt 3.2 a i rambestämmelserna för bilindustrin måste det stödmottagande företaget för att påvisa behovet av regionalstöd komma med klara bevis för att det har ett ekonomiskt lönsamt alternativ för genomförande av projektet. Om projektet innebär modernisering och rationalisering av en befintlig anläggning eller om den ifrågavarande investeringen inte kan göras på någon annan ny eller befintlig industrianläggning inom koncernen måste företaget genomföra projektet på den enda möjliga fabriksanläggningen, även utan stöd. Följaktligen kan inget regionalstöd beviljas till förmån för ett projekt som inte är geografiskt rörligt.

(33) I det aktuella fallet är de geografiska alternativen till anläggningen i Cutro att montera Simbir-modellen i Timisoara (i Rumänien) och att producera Vallelunga- och Pantera-modellerna i Modena (i Italien). Kommissionen anser att Italien har stött detta påstående med tillräckliga skriftliga bevis, bland annat med genomförbarhetsstudier avseende de alternativa produktionsställena, ritningar och uppställningar samt uppgifter om potentiella leverantörer av utrustning.

(34) Med hänsyn till investeringens natur (projektet avser en nyetablering) och på grundval av de inlämnade handlingarna drar kommissionen slutsatsen att projektet är geografiskt rörligt och att det finns ett alternativt produktionsställe, där det är genomförbart.

(35) På grundval av punkt 3.2 b i rambestämmelserna för bilindustrin bedömer kommissionen om kostnaderna för de rörliga inslagen i projektet är stödberättigade eller inte. Enligt punkt 3.2 c måste kommissionen försäkra sig om att det planerade stödet står i proportion till de regionala problem som det skall bidra till att lösa. För detta ändamål används en kostnads- och intäktsanalys.

(36) I kostnads- och intäktsanalysen jämförs de kostnader för de rörliga inslagen som investeraren skulle ha för att genomföra sitt projekt i den berörda regionen med de kostnader han skulle ha för ett identiskt projekt med en alternativ lokalisering. Detta gör det möjligt att fastställa de nackdelar som är specifika för den berörda stödberättigade regionen. Kommissionen godkänner regionalstöd upp till en gräns som motsvarar de regionala nackdelar som följer av investeringen i jämförelseanläggningen.

(37) På grundval av punkt 3.2 c i rambestämmelserna för bilindustrin görs en bedömning i kostnads- och intäktsanalysen av de driftsmässiga nackdelarna med anläggningen i Cutro jämfört med dem i Timisoara och Modena under en femårsperiod, eftersom det rör sig om ett nyetableringsprojekt. De italienska myndigheternas referensperiod i kostnads- och intäktsanalysen sträcker sig från 2005 till 2009, dvs. den treårsperiod (*) som löper från produktionsstarten enligt vad som föreskrivs i punkt 3.3 i bilaga 1 i rambestämmelserna för bilsektorn. I den anmälda kostnads- och intäktsanalysen uppgår nackdelarna till ett diskonterat värde på 158 248 977 euro för anläggningen i Cutro jämfört med de alternativa anläggningarna. Följaktligen uppgår kvoten för regional nackdel till 76,48 % ([8]).

(38) Som en preliminär teknisk punkt noterar kommissionen att 2003 är referensår för aktualisering av de berörda uppgifterna i den kostnads- och intäktsanalys som lagts fram av Italien . Det korrekta året är dock 2002, dvs. det år när det planerade stödet anmäldes till kommissionen. Eftersom 2002 års diskonteringsränta ändå tillämpats (5,06 %) skulle en ändring av referensåret inte på något sätt förändra procentsatserna och uppgifterna, och ändringen kan därför lämnas oförändrad.

(39) När det gäller innehållet i kostnads- och intäktsanalysen har kommissionen anlitat en extern expert inom bilindustrin för att bedöma de uppgifter som Italien inkommit med. Bedömningen bekräftade de tvivel som uttrycktes i beslutet om att inleda förfarandet om huruvida projektet i Cutro och den alternativa lokaliseringen var jämförbara eller inte. De skäl som ledde fram till detta beslut anges i punkterna 40–63.

(*) Faktafel: Det skall vara ”den femårsperioden” och inte ”den treårsperioden”.

([8]) Regional nackdel i procent $= \frac{\text{investeringar}}{\text{nettonackdel}}$ (båda beloppen till diskonterat värde)

I det berörda fallet uppgår investeringen till 206 912 337 euro [se punkt 10].

Regional nackdel i procent $= \frac{158\ 248\ 977}{206\ 912\ 337} = 76,48\%$.

(40) Som det sägs i beslutet om att inleda förfarandet har kommissionen följdriktigt tolkat kraven avseende identiska projekt i rambestämmelserna för bilsektorn som att det måste röra sig om projekt som avser produktion av jämförbara fordon, i jämförbara kvantiteter och genom jämförbara tillverkningsprocesser. Vanligtvis accepterar kommissionen skillnader mellan projekt som genomförs på olika ställen, till exempel när det gäller den slutliga produktens kvalitet eller olika grad av automatisering i anläggningarna i förhållande till arbetskostnad. Kommissionen accepterar dock inte jämförelser av projekt som uppvisar betydande skillnader, till exempel när ansenliga investeringar i utrustning och maskiner skall göras på ett ställe, men däremot inte för motsvarande produktion i jämförelseanläggningen.

(41) I det berörda fallet har de upplysningar som Italien inkommit med inte gjort det möjligt att göra en fullständig jämförelse av investeringskostnaderna. De italienska myndigheterna konstaterade själva i sina kommentarer till beslutet om att inleda förfarandet att det inte var möjligt att göra en jämförelse moment för moment avseende investeringarna i alternativa lösningar, vilket kommissionen krävde för kostnads- och intäktsanalysen. Enligt de upplysningar som Italien inkommit med uppvisar i själva verket projekten vid den planerade lokaliseringen i Cutro och de alternativa lokaliseringarna i Modena och Timisoara betydande skillnader vad gäller investeringarnas tekniska innehåll och graden av vertikal differentiering.

(42) Mot bakgrund av detta har kommissionen undersökt de tillgängliga upplysningarna för att förstå motiven till de olika investeringsbesluten och förvissa sig om att den betydande skillnaden mellan investeringskostnaderna är acceptabel inom ramen för kostnads- och intäktsanalysen. Vid sin bedömning invänder kommissionen inte mot att projekten kan uppvisa stora skillnader mellan de olika lokaliseringarna, till exempel som en följd av olika industriella beslut. Kommissionen måste dock säkerställa att kostnads- och intäktsanalysen är ett lämpligt instrument för att bedöma den valda lokaliseringens specifika nackdel, vilket bara är möjligt om de alternativa projekten är jämförbara.

(43) Kommissionen noterar framför allt att investeringskostnaderna i Cutro kraftigt överstiger motsvarande kostnader vid de alternativa lokaliseringarna vad gäller mark, byggnader, byggnadsarbeten, maskiner, utrustning, verktyg och pressar samt utrustning för leverantörer. När det gäller kostnaderna för marken och byggnader och byggnadsarbeten anser kommissionen att skillnaden i kostnads- och intäktsanalysen (41 530 657 euro i Cutro jämfört med 10 084 237 euro för den alternativa lokaliseringen) dels är berättigad därför att kostnaderna för dessa poster i Rumänien är mycket lägre än i Italien, dels därför att De Tomaso redan äger mark i Modena och en del av de byggnader som skulle krävas för projektet.

(44) Däremot när det gäller maskiner, utrustning, verktyg och pressar samt utrustning för leverantörer skulle De Tomaso till stor del behöva förse sig med nya tillgångar såväl i Cutro som på de alternativa produktionsställena. I fråga om dessa tillgångar, som vanligtvis förvärvas på den internationella marknaden, kan de betydande skillnaderna i investeringskostnader (165 381 681 euro i Cutro jämfört med 75 624 552 euro på det alternativa produktionsstället) bara förklaras genom det faktum att projektet i Cutro innebär en högre grad av automatisering och ökad vertikal integration.

(45) Kommissionen har granskat de tillgängliga upplysningarna för att fastställa om dessa kostnadsskillnader var berättigade genom de särskilda villkoren för de olika lokaliseringarna och om de var förenliga med kostnads- och intäktsanalysens krav på jämförbarhet.

(46) Kommissionen noterar att Italien framför allt hänför kostnadsskillnaden mellan Cutro och Timisoara till högre arbetskostnader (för att minska arbetskraften planeras ökad automatisering) och den strängare social-, säkerhets- och miljölagstiftningen (för att följa bestämmelserna krävs modernare och mer komplicerade anläggningar). Kostnadsskillnaden mellan Cutro och Modena beror framför allt på att arbetskraften saknar kvalificerad utbildning (för att kompensera bristen på utbildad arbetskraft krävs ökad automatisering) och på att det inte finns något etablerat leverantörsnätverk (vilket kräver en mer vertikal struktur).

(47) Kommissionen accepterar att dessa faktorer kan bidra till att öka investeringskostnaderna, men anser inte att de kan förklara den mycket stora skillnaden mellan de jämförda kostnaderna.

(48) För det första kan automatisering bara bidra till att minska behovet av arbetskraft i begränsad utsträckning när det gäller en tillverkare av små kvantiteter som De Tomaso; vanligtvis är investeringar i automatisering bara lönsamma vid stora eller mycket stora produktionskvantiteter. Cutro-lösningen skulle i själva verket knappast leda till minskad arbetsstyrka jämfört med de alternativa lösningarna. Enligt uppgifterna i kostnads- och intäktsanalysen skulle de anställda uppgå till 786 i Cutro 2009, jämfört med 685 i Modena och Timisoara tillsammans. Även med hänsyn till den mer utvecklade vertikala strukturen i Cutro (som resulterar i ett ökat antal anställda för den interna verksamheten), är det uppenbart att den ökade automatiseringen knappast tillåter besparingar i form av färre anställda.

(49) För det andra, även om det är sant att social-, säkerhets- och miljölagstiftningen i Italien är strängare än i Rumänien och således kan kräva större investeringar, skall denna faktor inte överskattas. När biltillverkare fattar beslut om investeringar på medellång sikt har de en tendens att beakta både framtida och gällande lagstiftning. I fallet med Rumänien verkar en tillnärmning av standarderna mot västeuropeiska nivåer rimlig på medellång sikt, särskilt med tanke på landets förmodade anslutning till Europeiska unionen.

(50) För det tredje krävs inte alltid ökad automatisering för att kompensera för bristen på utbildad arbetskraft. Ofta är det dock motsatsen som gäller; för drift och underhåll av automatiserade maskiner krävs kvalificerad arbetskraft, medan arbetstagare med sämre utbildning har lättare att använda enklare maskiner.

(51) Slutligen är det sant att avsaknaden av ett etablerat leverantörsnätverk kan leda till en högre grad av vertikal integration, och följaktligen till krav på ökade investeringar. Varje ytterligare investering som är motiverad på dessa grunder bör dock kopplas direkt till avsaknaden av befintliga eller planerade leverantörer för de specifika verksamheterna. Detta är dock inte ofta fallet i det berörda ärendet.

(52) I kommentarerna till beslutet om att inleda förfarandet hävdar Italien till exempel att det faktum att lackeringen av sportbilar i Modena läggs ut externt inte på konstlad väg förstärker nackdelen för Cutro. Till stöd för sitt argument har Italien inkommit med skattningar av de drifts- och investeringskostnader som krävs för att utföra lackeringen i anläggningen i Modena och visar således att denna förändring av kostnads- och intäktsanalysen har en mycket liten effekt och förvärrar nackdelen för Cutro. Investeringskostnaderna för lackeringsverkstaden i Modena var mycket lägre än de planerade kostnaderna i Cutro (4,5 miljoner jämfört med 6,3 miljoner euro), på grund av den lägre graden av automatisering. Därav följer att huvuddelen av investeringarna i lackeringsverkstaden i Cutro inte kan hänföras till avsaknaden av ett etablerat leverantörsnätverk, utan snarare till olika tekniska beslut vid de alternativa produktionsställena.

(53) Ett liknande resonemang förs när det gäller provbanan i Cutro. Även om De Tomaso skulle kunna hyra tillgängliga infrastrukturer för testning av sportbilar vid den alternativa lokaliseringen i Modena, saknas infrastrukturer av detta slag helt för Simbir-modellen i Timisoara. Italien bekräftar i själva verket att Simbir-modellen skulle testas på vanliga vägar runt den rumänska anläggningen. I Cutro planeras likväl en särskild investering i speciella provbanor för testning av Simbir-modellen.

(54) Kommissionen noterar dessutom att andra faktorer som skulle kunna motivera till en ökad grad av automatisering vid olika lokaliseringar inte kan gälla i det berörda fallet. Investeringar i automatisering motiveras ofta av produktionsvolymen vilken inte är fallet när det gäller De Tomaso som skulle producera små kvantiteter såväl i Cutro som vid den alternativa lokaliseringen. På samma sätt skulle kvalitetsnivåerna vara identiska vid de alternativa lokaliseringarna.

(55) Ovanstående aspekter har lett till att kommissionen drar slutsatsen att de betydande skillnaderna mellan investeringskostnaderna i Cutro och vid de alternativa lokaliseringarna bara kan förklaras av det faktum att de jämförda projekten är av mycket olika natur. Denna slutsats stöds av den detaljerade beskrivning av investeringarna som Italien inkom med avseende några transaktioner.

(56) De senaste upplysningarna visar att projektet i Cutro består av ett helt automatiserat och mycket modernt produktionssystem som utvecklats för en hög produktionsvolym, medan det alternativa projektet är baserat på en låg grad av automatisering och på små produktionskvantiteter. Följande exempel visar att de jämförda projekten är av mycket olika natur:

a) För montering av Simbir-modellen i Cutro planeras en investering på över två miljoner euro för en mycket avancerad och helt robotiserad arbetsstation för montering av vindrutor. Vanligtvis föredras sådan utrustning framför manuell montering bara för mycket stora produktionsvolymer som klart överstiger de 50 000 enheter som planeras för detta projekt. Ingen investering av detta slag planeras i Timisoara.

b) På samma sätt skulle robotar användas för montering av Simbir-modellen i Cutro, dvs. för att installera instrumentbrädor, montera fordonens främre delar och takpaneler samt för att installera säten och dörrar. Ingen maskinell utrustning av detta slag planeras i Timisoara.

c) När det gäller pressning och svetsning av sportbilar i Cutro planeras en dyr arbetsstation för skärning med laser, men ingen liknande investering planeras i Modena.

d) Investeringarna i Cutro omfattar en dyr och fullt utrustad metrologisk enhet med ett koordinatbaserat mätningssystem för fordonets kaross och för dess komponenter. Ingen liknande investering planeras för den alternativa lokaliseringen.

e) Mycket avancerade system för kontroll av inkommande varor planeras i Cutro, vilket strider mot normal praxis att överlämna ansvaret för kvalitetskontrollen till leverantören. Den alternativa lösningen innefattar inte några sådana system.

f) Investeringsplanerna för anläggningen i Cutro innehåller ett centraliserat datasystem för övervakning och bedömning av monteringslinjerna. Något liknande system planeras inte för den alternativa lösningen, trots att slutprodukterna måste ha samma kvalitetsnivå.

g) Projektet i Cutro innefattar investeringar i ett permanent fortbildningscentrum med multimediainstallationer som också skall vara tillgängligt för leverantörernas personal. Något liknande centrum planeras inte för den alternativa lokaliseringen.

h) Investeringen i Cutro innefattar en motorprovbänk. Denna utrustning skulle göra det möjligt för De Tomaso att genomföra standardtest av produktionen, utföra finjusteringar och bedriva FoU på motorer (bensinmotorer för sportbilarna och dieselmotorer för Simbir-modellen) som köpts av externa leverantörer och som monterats på bilarna i Cutro. Vid den alternativa lösningen skulle De Tomaso förlägga standardtest och finjusteringar externt, hos ett oberoende företag (i Modena) och hos motorleverantören (i Timisoara), och ingen FoU-verksamhet är planerad för den alternativa lösningen.

(57) Med hänsyn till alla dessa faktorer drar kommissionen slutsatsen att de planerade investeringskostnaderna i Cutro för maskiner och utrustning, verktyg och pressar samt för leverantörernas utrustning är överdrivna och inte jämförbara med investeringskostnaderna avseende den alternativa lösningen. Utifrån de tillgängliga upplysningarna och med hjälp av den externe experten på bilindustrin bedömde kommissionen att de objektiva skillnaderna mellan de alternativa lokaliseringarna i form av förekomsten av ett leverantörsnätverk, arbetskostnader, rättsliga krav och arbetskraftens kvalifikationer skulle kunna motivera en nackdel på 25 % i Cutro jämfört med den alternativa lösningen. Följaktligen drar kommissionen slutsatsen att investeringskostnaderna för maskiner, utrustning, verktyg och pressar samt för leverantörsutrustning som kan anses stödberättigade i Cutro uppgår till 94 530 690 euro ([9]) mot 165 381 681 euro som angivits av Italien.

(58) När det gäller ovannämnda skattning av de stödberättigade kostnaderna noterar kommissionen dessutom att dess mål inte är att besluta vilka investeringar som skall eller inte skall göras i Cutro, utan att fastställa om de investeringar som De Tomaso planerar att genomföra är jämförbara, enligt rambestämmelserna för bilindustrin, med de investeringar som skulle ha genomförts på de alternativa produktionsställena, och således om de är berättigade till stöd. För det andra påpekar kommissionen att den inte har haft möjlighet att göra en mer detaljerad jämförelse av de alternativa projekten eftersom Italien hävdar att detta inte är möjligt. Kommissionen har således varit tvungen att utgå från de upplysningar som gjorts tillgängliga.

(59) Följaktligen drar kommissionen slutsatsen att projektets totala stödberättigade kostnader uppgår till 136 061 346 euro ([10]) i diskonterat värde. Därför har bara dessa investeringar betraktats vid beräkningen av den regionala nackdelen i Cutro. Denna ändring har lett till en minskning av nackdelen för investeringskostnader och övriga stödberättigade utgifter från 89 757 129 euro till 18 906 138 euro ([11]).

(60) Kommissionen har även granskat Italiens jämförelse av driftskostnaderna i kostnads- och intäktsanalysen med Italiens kommentarer om inledningen av förfarandet. När det gäller behovet av arbetskraft accepterar kommissionen Italiens korrigeringar avseende antalet chefer och tjänstemän som inte arbetar i produktionen vid den alternativa lösningen. Kommissionen noterar dock att ökningen av antalet anställda inte har inkluderats korrekt i kostnads- och intäktsanalysen för att beräkna arbetskostnaderna. I kostnads- och intäktsanalysen uppges antalet anställda vid den alternativa lösningen till 642 personer 2009, medan 685 personer anges i underlagen. Kommissionen anser att den senare uppgiften är korrekt och har följaktligen ändrat kostnads- och intäktsanalysen. De totala arbetskostnaderna för den alternativa lösningen ökar således från 23 448 521 till 28 526 739euro, och nackdelen avseende detta kostnadsställe minskas med 5 078 218 euro (62 658 707 euro istället för 67 736 925 euro).

(61) När det gäller kostnaderna för transporter till utlandet godtar kommissionen Italiens rättelse som minskar nackdelen avseende dessa kostnader till 745 269 euro (ursprungligen hade de italienska myndigheterna beräknat 754 916 euro).

([9]) (Investeringar i maskiner, utrustning, verktyg och pressar samt leverantörsutrustning vid den alternativa lokaliseringen) x (1+Cutros nackdel i procent) = 75 624 552 [se punkt 46] x 1,25 = 94 530 690.

([10]) Stödberättigade kostnader för mark, byggnader och byggnadsarbeten (41 530 657 euro) [se punkt 45] + stödberättigade kostnader för maskiner, utrustning, verktyg och pressar samt leverantörsutrustning (94 530 690 euro) [se punkt 59] = 136 061 346 euro.

([11]) Ersättning för nackdelar i form av investeringskostnader för maskiner, utrustning, verktyg och pressar samt leverantörsutrustning motsvarande beräknade stödberättigade kostnader för dessa poster (94 530 690 euro) [se punkt 59] – kostnaderna för dessa poster vid den alternativa lokaliseringen (75 624 552 euro) [se punkt 46] = 18 906 138 euro.

(62) Dessa korrigeringar leder till en förändring av kostnads- och intäktsanalysens resultat jämfört med vad de italienska myndigheterna har anmält. I den ändrade kostnads- och intäktsanalysen anges kostnadsnackdelen netto i Cutro till 82 310 114 euro ([12]) i 2003 års penningvärde (jämfört med det anmälda beloppet som uppgick till 158 248 977 euro). Projektets procentuella nackdel uppgår således till 60,49 % ([13]) (jämfört med 76,48 % som inledningsvis anmäldes).

(63) På grundval av punkt 3.2 d i rambestämmelserna för bilindustrin har kommissionen slutligen granskat frågan om justering som består av en nivåhöjning av det berättigade stödet för att ge investeraren ytterligare incitament att investera i den berörda regionen. Det står klart att De Tomaso kommer att öka sin produktionskapacitet mycket kraftigt till följd av investeringen, eftersom företagets nuvarande produktionsnivå är väldigt låg. Enligt rambestämmelserna för bilindustrin skall den regionala nackdelen i procent som följer av kostnads- och intäktsanalysen således minskas med en procentenhet (stor påverkan på konkurrensen av ett investeringsprojekt i en region som omfattas av artikel 87.3 a i EG-fördraget). Den slutliga procentsatsen uppgår således till 59,49 % bruttobidragsekvivalent, som är lägre än regionalstödstaket på 50 % nettobidragsekvivalent i Kalabrien för stora företag (vilket motsvarar 73,83 % bruttobidragsekvivalent för det berörda projektet) och, framför allt, för små och medelstora företag. Eftersom den regionala nackdelen i procent för det berörda projektet i vilket fall som helst är lägre än regionalstödstaket på 73,83 % bruttobidragsekvivalent är det inte längre nödvändigt att fastställa om De Tomaso faller inom ramen för begreppet små och medelstora företag.

V. **SLUTSATSER**

(64) Kommissionen anser att det regionalstöd som Italien planerar att bevilja De Tomaso för det berörda projektet är förenligt med den gemensamma marknaden eftersom det inte överstiger 59,49 % bruttobidragsekvivalent av de stödberättigade kostnaderna. Kommissionen anser att projektets stödberättigade kostnader uppgår till 136 061 346 euro i 2003 års penningvärde (och med en diskonteringsränta på 5,06 %). Kommissionen anser således att det regionalstöd som Italien planerar bevilja De Tomaso för det berörda projektet är förenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning som stödet inte överstiger 80 949 501 euro bruttobidragsekvivalent (i 2003 års penningvärde och med 5,06 % i diskonteringsränta).

(65) Alla övriga statliga stöd till förmån för det berörda investeringsprojektet är oförenliga med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som Italien planerar att bevilja Società Consortile De Tomaso srl och UAZ Europa srl är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.1 i EG-fördraget i den utsträckning som detta inte överstiger taket på 80 949 501 euro bruttobidragsekvivalent i 2003 års penningvärde och med en diskonteringsränta på 5,06 %.

Artikel 2

Allt annat statligt stöd än det stödbelopp som nämns i artikel 1 som Italien avser att bevilja Società Consortile De Tomaso srl och UAZ Europa srl för projektet i fråga är oförenligt med den gemensamma marknaden

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 19 januari 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

([12]) 18 906 138 euro (investeringskostnader [se punkt 61]) + 62 658 707 (driftskostnader [se punkt 62]) + 745 269 euro (trans-

([13]) $\frac{\text{Kostnadsnackdel netto}}{\text{Investering}} = \frac{82\ 310\ 114}{136\ 061\ 346} = 60,49\ \%$ [se punkt 61 för de nya korrigerade investeringskostnaderna].

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 16 mars 2005

om den stödordning C 8/2004 (f.d. NN 164/2003) som Italien har genomfört till förmån för företag som nyligen har börsnoterats

[delgivet med nr K(2005) 591]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/261/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, [1] och

av följande skäl:

I FÖRFARANDE

1. Lagdekret nr 269 av den 30 september 2003 om brådskande åtgärder för utveckling av ekonomin och sanering av de offentliga räkenskaperna (nedan kallat "DL 269/2003") trädde i kraft vid publiceringen i Italiens officiella tidning nr 229 av den 2 oktober 2003. I artikel 1 första stycket d och artikel 11 i DL 269/2003 föreskrivs särskilda skattelättnader för företag som noterats på en reglerad marknad inom EU under perioden från den 2 oktober 2003 till den 31 december 2004. Artikel 1 första stycket d och artikel 11 i DL 269/2003 omvandlades senare, utan ändringar, till lag nr 326 av den 24 november 2003 (nedan kallad "L 326/2003") som offentliggjordes i Republiken Italiens officiella tidning nr 274 av den 25 november 2003.

2. Genom en skrivelse av den 22 oktober 2003 (D/56756) uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att inkomma med upplysningar om de berörda skattelättnaderna och deras ikraftträdande för att bedöma om skattelättnaderna eventuellt utgör stöd enligt artikel 87 i fördraget. I samma skrivelse påminde kommissionen Italien om skyldigheten att underrätta kommissionen om alla åtgärder som utgör stöd enligt artikel 88.3 i fördraget innan de genomförs.

3. Genom skrivelser av den 11 november 2003 (A/37737) och av den 26 november 2003 (A/38138) inkom de italienska myndigheterna med de begärda upplysningarna. Den 19 december 2003 (D/58192) påminde kommissionen på nytt Italien om dess skyldigheter enligt artikel 88.3 i fördraget och uppmanade de italienska myndigheterna att underrätta de eventuella stödmottagarna om de följder som föreskrivs i fördraget och artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget [2] om det skulle bekräftas att skattelättnaderna utgör olagligt stöd som genomförts utan förhandsgodkännande av kommissionen.

4. Genom en skrivelse av 18 februari 2004 (SG 2004 D/200644) underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de skattelättnader som Italien har beviljat till förmån för företag som nyligen har börsnoterats.

5. Genom en skrivelse av den 22 april 2004 (A/32918) inkom de italienska myndigheterna med sina kommentarer.

6. Kommissionens beslut om att inleda det formella förfarandet har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning av den 3 september 2004. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga [3].

7. Den 16 och 27 september 2004 hölls två särskilda möten med företrädare för kommissionen och de italienska skattemyndigheterna för att granska vissa aspekter på stödordningen i fråga.

[1] EUT C 221, 3.9.2004, s. 2.

[2] EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

[3] Se fotnot 1.

8. Genom ett fax av den 4 oktober 2004 (A/37459) inkom Borsa Italiana SpA (Italiens fondbörs) med sina synpunkter och genom en skrivelse av den 28 oktober 2004 vidarebefordrade kommissionen dessa synpunkter till de italienska myndigheterna. Genom en skrivelse av den 2 december 2004 (A/39473) inkom de italienska myndigheterna med sina kommentarer till dessa synpunkter.

II BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

9. Åtgärden omfattar två slags skattelättnader med avseende på börsnotering av företag som omfattas av bolagsskatt i Italien.

10. Enligt artikel 11 i DL 269/2003 kan företag vars aktier tas upp till notering på en reglerad fondbörs i en medlemsstat under perioden från den 2 oktober 2003 till den 31 december 2004 under tre år omfattas av en reducerad bolagsskatt på 20 % (istället för 35 % 2003 och 33 % 2004). Denna "noteringspremie" tillämpas bara om de företag som börsnoterats ökar sitt egna nettokapital med minst 15 % till följd av börsintroduktionen av aktierna och förutsatt att de stödmottagande företagen inte redan är noterade på en europeisk fondbörs. Det maximala inkomstbeloppet som kan omfattas av den reducerade skattesatsen uppgår 30 miljoner euro per år, och följaktligen kan stödet maximalt uppgå till 4,5 miljoner euro 2003 (35 – 20 % = 15 % av 30 miljoner), medan det under 2004 inte kan överstiga 3,9 miljoner (33 – 20 % = 13 % av 30 miljoner).

11. Om ett företag som börsnoterats under den angivna perioden därefter skulle utestängas från börsen tillämpas skattelättnaden enbart på den eller de perioder då företaget faktiskt var börsnoterat. Fördelen behålls till samma villkor om ett bolag därefter noteras på en annan europeisk fondbörs som garanterar en skyddsnivå för investerarna som motsvarar den italienska fondbörsens nivå.

12. I artikel 1 första stycket d i DL 269/2003 föreskrivs ett undantag från inkomstskatt för nyligen börsnoterade företag som uppfyller villkoren i artikel 11 i DL 269/2003 med ett belopp som motsvarar kostnaderna för börsintroduktionen 2004. Detta undantag från inkomstskatt gäller utöver det normala avdraget för kostnader för börsintroduktion som i skattehänseende betraktas som vilka andra verksamhetsutgifter som helst. Utgifter för transaktioner i samband med börsintroduktion omfattar särskilt utgifter för fördjupad analys av företaget (*due diligence-analys*), externa konsulter och lagstiftning i samband med transaktionen som med avseende på den italienska fondbörsen uppgår till totalt mellan 3,5 % och 7 % av det belopp som omsattes vid noteringsförfarandet. För att omfattas av detta undantag från inkomstskatt måste ett företag erhålla en attestering av de faktiska utgifterna från en extern revisor.

13. Undantaget från inkomstskatt som föreskrivs i artikel 1 första stycket d i DL 269/2003 leder till en minskad effektiv skatteskuld 2004 eftersom den betalningsbara skatten minskas med ett belopp som motsvarar 33 % (dvs. den fastställda bolagsskatten för företag 2004, utan hänsyn till den reducerade nominella skattesatsen på 20 % som skulle gälla enligt ovanstående noteringspremie) av de stödberättigade utgifterna för börsnoteringen. Enligt det italienska systemet med förhandsbetalning av bolagsskatt skall ett stödmottagande företag betala in sin skatteskuld i två delar under räkenskapsåret 2004 på grundval av en beräkning av den skatt som företaget förväntas betala 2004, minus den planerade minskningen enligt den berörda stödordningen. För att undvika att fördelen också tillämpas på förskottsbetalningen av skatten 2005 (vilket skulle vara fallet om förskottsbetalningarna beräknades på grundval av den reducerade skatt som betalades 2004) anges i artikel 1 första stycket d i DL 269/2003 att 2005 års förskottsbetalning skall beräknas på 2004 års skatteskuld exklusive den berörda skattelättnaden.

14. De två olika skattelättnader som föreskrivs i artikel 1 första stycket d i DL 269/2003 och artikel 11 i DL 269/2003 har således olika tidsramar. Undantaget från inkomstskatt gäller bara under 2004 medan noteringspremien är tillämplig från och med dagen för börsnoteringen och under en period av tre år. De italienska myndigheterna har bekräftat att skattelättnaderna inte har någon effekt med avseende på förskottsbetalningarna av skatt 2003, utan att de enbart är tillgängliga 2004, och enbart med avseende på artikel 11 i DL 269/2003 under de tre år som följer efter börsnoteringen.

15. När lagdekretet om skattelättnaden lades fram hade de italienska myndigheterna beräknat att åtgärden skulle beröra tio potentiella stödmottagare under 2003 och 25 under 2004, vilket motsvarade skatteinkomster på 7,2 miljoner euro 2003 och 27,7 miljoner euro 2004. Ingen beräkning hade gjorts för den efterföljande tvåårsperioden.

III SKÄLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

16. Vid inledningen av det formella förfarandet ansåg kommissionen att åtgärden uppfyllde alla de kriterier som krävs för att betraktas som statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Kommissionen framhöll särskilt att åtgärden ger två olika slags ekonomiska fördelar. För det första medger åtgärden en reducerad bolagsskatt på 20 % och ökar således inkomsten efter skatt från all ekonomisk verksamhet som bedrivs under en treårsperiod av ett företag som nyligen noterats på en reglerad fondbörs. Tack vare minskningen av skattesatsen reduceras de stödmottagande företagens skatteskuld under det år som börsintroduktionen äger rum och under de två efterföljande åren. För det andra sänker stödordningen den beskattningsbara inkomsten under det beskattningsår som börsnoteringen äger rum genom att tillåta att stödmottagande företag reducerar sin beskattningsbara inkomst med ett belopp som motsvarar utgifterna för börsintroduktionen. Dessa minskningar leder dessutom till en lägre effektiv inkomstskattesats 2004.

17. Kommissionen noterade att de berörda skattelättnaderna verkar gynna vissa företag. I synnerhet framhöll kommissionen att de berörda skattelättnaderna är av ett sådant slag att de gynnar företag som är etablerade i Italien. Ett utländskt företag som har ett fast driftsställe i Italien eller någon annan form av driftsställe i form av kontor, filialer eller dotterbolag enligt vad som avses i artikel 43 i fördraget omfattas bara av den reducerade effektiva skattesatsen om en del av dess verksamhet kan hänföras till sådana italienska driftsställen. Även om denna åtskillnad är berättigad med avseende på skatteåtgärder som baserar sig på skattesystemets regionala logik, är den inte berättigad när det rör sig om stödåtgärder eftersom den uppenbarligen utgör en nackdel i konkurrensen för de utländska företag som bedriver verksamhet i Italien i förhållande till den italienska företagen.

18. Även om skattelättnaderna är formellt tillgängliga för alla företag som noterats på en reglerad fondbörs och stödordningen således inte förefaller diskriminera företag som noterats på en fondbörs i en annan stat i förhållande till de företag som börsnoterats i Italien, noterade kommissionen också att åtgärden i själva verket bara gynnar de företag som börsnoterats för första gången under den korta tidsperiod som angivits. I detta avseende framhöll kommissionen att bestämmelserna om börsnotering innehåller ett antal stränga villkor, som bland annat innebär att företaget genom sina räkenskaper och externa revisorer skall kunna visa solida tillgångar och skulder och en sund finansiell ställning. Företag som begär att få börsnoteras måste omvandlas till aktiebolag för att säkerställa fullständig överförbarhet vad gäller aktierna, och uppfylla några minimikrav i fråga om kapitalisering. Enligt kommissionen utesluter stödordningens fastställda tidsgränser i själva verket många potentiella stödmottagare från de berörda skattelättnaderna.

19. I sitt beslut om att inleda förfarandet betonade kommissionen att åtgärden ges med hjälp av statliga medel eftersom myndigheterna avstår från skatteinkomster och att den skulle kunna snedvrida konkurrensen mellan företagen och påverka handeln på den gemensamma marknaden eftersom de stödmottagande och börsnoterade företagen verkar på marknader som kännetecknas av intensiv och dynamisk konkurrens och handel över gränserna.

20. Slutligen ansåg kommissionen att de berörda skattelättnadernas selektiva karaktär inte kan motiveras på grundval av det italienska skattesystemets natur och allmänna struktur. Inte heller verkar stödordningen vara avsedd att ersätta eventuella utgifter eftersom stödbeloppet inte är anpassat efter de specifika kostnaderna för börsnoteringen. Det verkade dessutom inte som om något av undantagen i artikel 87.2–3 i EG-fördraget var tillämpliga.

IV SYNPUNKTER FRÅN ITALIEN OCH BERÖRDA PARTER

21. De italienska myndigheterna och Borsa Italiana SpA, den enda berörda part som har inkommit med synpunkter, har i huvudsak gjort tre invändningar.

22. För det första måste stödordningen enligt de italienska myndigheterna och Borsa Italiana SpA betraktas som en allmän skattepolitisk åtgärd för att främja italienska företags börsnotering i syfte att motverka den negativa utveckling som noterats under de senaste åren, och att stärka deras kapitalisering och konkurrenskraft på världsmarknaderna. Som sådan faller stödordningen utanför tillämpningsområdet för bedömning av statligt stöd.

23. För det andra påverkar stödordningen inte konkurrensen eftersom alla företag skulle kunna omfattas av skattelättnaden genom att låta sig noteras på en europeisk fondbörs. Eftersom stödordningen rent allmänt tillämpas inom alla ekonomiska sektorer och branscher rör det sig således om en icke-selektiv åtgärd.

24. Slutligen påverkar stödordningen inte konkurrensen eftersom löptiden och budgeten är begränsade och eftersom utländska företag också är berättigade till de berörda skattelättnaderna.

V BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

Statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

25. Efter att ha beaktat de italienska myndigheternas kommentarer vidhåller kommissionen sin ståndpunkt från skrivelsen av den 18 februari 2004 om att inleda det formella förfarandet, dvs. att den berörda ordningen utgör statligt stöd eftersom den uppfyller de kriterier som anges i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Selektiva fördelar

26. Kommissionen anser att den berörda stödordningen ger klara selektiva fördelar eftersom den utgör ett undantag från skattesystemet normala funktion och gynnar vissa företag eller verksamheter eftersom den utgör en särskild stödordning som bara gynnar företag som kan låta sig börsnoteras under den tidsperiod som fastställts i stödordningen, och därmed utesluter både företag som redan börsnoterats och företag som inte uppfyller villkoren för att börsnoteras eller som, i vilket fall som helst, inte låter sig börsnoteras under den perioden.

27. Italiens argument att stödordningen är en skattepolitisk åtgärd som faller utanför tillämpningsområdet för bestämmelserna om statligt stöd kan inte godtas och undantaget från det normala italienska skattesystemet är inte berättigat på grundval av dess natur, eftersom skattesystemet inte gör någon relevant skillnad mellan de börsnoterade och de icke-börsnoterade företagen. Eftersom ordningen innehåller en minskning av den skattesats som är tillämplig på stödmottagarnas framtida inkomster kan den inte anses vara proportionell, eftersom inkomsterna inte har någon koppling till det faktum att stödmottagarna har börsnoterats, till deras kapitalstruktur eller till andra faktorer som hänger samman med börsnoteringen. Slutligen är stödordningen inte berättigad på grundval av dess egna särskilda mål eftersom dess korta löptid i själva verket innebär att den inte är tillgänglig för många potentiella stödmottagare.

28. På samma sätt utgör undantaget från inkomstskatt också en extra fördel i den mån som det gäller utöver det normala avdraget för utgifter. Även om en liknande åtgärd skulle kunna anses vara berättigad till följd av ordningens särskilda mål enligt domstolens rättspraxis [4] anser kommissionen att åtgärdens korta löptid inte överensstämmer med det specifika målet att främja börsnotering av företag eftersom den i själva verket utesluter många potentiella stödmottagare.

29. När det gäller invändningen att ordningen inte innebär någon särskild fördel och således inte kan snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna eftersom den främjar företag som i alla fall omfattas av olika skattelagstiftning, hänvisar kommissionen till domstolens tillämpliga rättspraxis [5] som bekräftar att en undantagsåtgärd som inte är berättigad av skattesystemets natur eller av stödordningens särskilda natur inte kan utgöra statligt stöd.

30. Kommissionen påpekar att domstolen i en annan dom [6] bekräftade kommissionens bedömning att en nationell skatteåtgärd, även om den formellt sett var generell, utgjorde stöd eftersom den i själva verket i större utsträckning gynnade vissa nationella industrisektorer. I det aktuella fallet anser kommissionen att den skattelättnad, som beviljats som ett undantag från det normala skattesystemet till förmån för alla beskattningsbara företag i Italien som låter sig noteras på en reglerad fondbörs, har betydande effekter på företag av en viss storlek och kan snedvrida konkurrensen genom att förbättra dessa företags konkurrensställning i förhållande till de konkurrenter som inte är registrerade i Italien. Eftersom stödet dessutom beviljas genom skattesystemet gynnar det främst italienska företag, dvs. medan skattelättnaden tillämpas på de italienska företagens globala vinster, tillämpas den bara på de vinster som de utländska företagen har gjort i Italien, och därmed befinner sig de senare i en sämre ställning. Denna skillnad i behandling kan i princip anses vara berättigad på grund av skattesystemets natur, men i det berörda fallet är detta uteslutet eftersom stödordningen utgör en extra skattelättnad som inte är berättigad inom ramen för den normala förvaltningen av skattesystemet.

31. När det gäller stödordningens begränsade tidsram hävdar Italien att det begränsade antalet potentiella stödmottagare (bara företag som låtit sig börsnoteras senast den 31 december 2004) styrs av budgetens gränser. För övrigt stöder detta påståendet att åtgärdens påverkan på konkurrensen skulle vara ganska begränsad. Kommissionen

(4) Dom av den 8 november 2001 i mål C-143/99, Adria-Wien Pipeline mot Finanzlandesdirektion für Kärnten, REG 2001, s. I-8365.
(5) Dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73, Italienska republiken mot kommissionen, Rec. 1974, s. 709.
(6) Dom av den 14 juli 1983 i mål 203/82, kommissionen mot Italien, Rec. 1983, s. 2525.

anser att skattelättnadernas begränsade anslag varken avlägsnar deras karaktär av stöd eller de konkurrensstörningar som härleds från åtgärderna. Stödordningen leder till en förändring (genom beskattning) av konkurrenssituationen för vissa företag som bedriver affärsverksamhet i sektorer som är öppna för internationell konkurrens, och utgör således ett stöd som hotar att snedvrida konkurrensen.

32. Kommissionen drar därför slutsatsen att åtgärden medför särskilda skattefördelar för vissa stödmottagare som minskar de kostnader som de vanligtvis måste bära för sin ekonomiska verksamhet.

Statliga medel

33. Kommissionen anser att staten har beviljat de berörda fördelarna, och alltså har de beviljats genom statliga medel. Eftersom Italien inte har gjort några invändningar mot detta bekräftar kommissionen den bedömning som gjordes när det formella förfarandet inleddes, enligt vilken det är fråga om en fördel som beviljas av staten eftersom den avstår från skatteinkomster som normalt uppbärs av den italienska förvaltningen.

Effekter på konkurrensen och handeln

34. Med avseende på åtgärdens effekter bekräftar kommissionen den bedömning som gjordes när det formella förfarandet inleddes, enligt vilken åtgärden kan komma att snedvrida konkurrensen mellan företagen och påverka handeln mellan medlemsstaterna, eftersom de stödmottagande företagen kan verka på internationella marknader och bedriva affärsverksamhet och annan ekonomisk verksamhet på marknader som kännetecknas av hård konkurrens. Enligt domstolens fasta rättspraxis ([7]) räcker det att stödmottagaren konkurrerar med andra företag för att en åtgärd skall anses snedvrida konkurrensen.

35. Genom att låta sig noteras på en reglerad fondbörs söker företagen uppnå olika relevanta finansiella mål, bland annat att a) öka och diversifiera finansieringskällorna för förvärv av tillgångar och aktier, b) förbättra den egna finansiella ställningen med avseende på innehavare av skuldförbindelser, leverantörer och andra fordringsägare som godtar aktier som kreditgaranti, och c) få en marknadsbedömning av företaget för att vid en viss tidpunkt underlätta sammanslagningar och förvärv. Genom att bevilja en extra skattelättnad till de företag som beslutar att låta sig börsnoteras förbättrar stödordningen deras konkurrensställning och finansiella situation i förhållande till konkurrenterna. Mot bakgrund av att dessa effekter kan gynna italienska stödmottagare som bedriver verksamhet på marknader där det förekommer handel mellan medlemsstaterna anser kommissionen att stödordningen påverkar handeln och snedvrider konkurrensen.

36. Kommissionen noterar dessutom att den 31 december 2004 hade tio företag noterats på italienska fondbörser det året (dvs. en ökning med 100 % i förhållande till året innan) ([8]). Enligt stödordningen har företag som låtit sig börsnoteras rätt till skattefördelar som är proportionella mot deras framtida vinster. De aktuella företagen tillhör olika sektorer som sträcker sig från tillverkning till allmännyttiga tjänster och som är öppna för internationell konkurrens. Varken de italienska myndigheterna eller berörda parter har anfört argument för att visa att vissa stödmottagares särskilda egenskaper skulle kunna ligga till grund för slutsatsen att fördelar som beviljats dem inte snedvrider konkurrensen eller påverkar gemenskapshandeln. På grundval av prognoser om stödmottagarnas vinster under de tre åren närmast före börsnoteringen har kommissionen beräknat att alla de berörda företagen kommer att kunna få betydande skatteminskningar. Kommissionen har till exempel beräknat att den skatteminskning som enbart en av stödmottagarna skulle kunna omfattas av under perioden 2004–2007 skulle kunna uppgå till totalt 75 miljoner euro. Enligt klausulen om begränsning av skattelättnaden i artikel 11 i DL 269/2003 kan fördelen emellertid inte överskrida 11,7 miljoner euro under en treårsperiod. De italienska myndigheterna har dock inte anfört några argument som skulle kunna motivera att de skattelättnader som beviljats till enskilda stödmottagare kan betraktas som stöd av mindre betydelse.

37. Kommissionen drar slutsatsen att snedvridningen av konkurrensen till följd av stödordningen i de olika sektorerna där stödmottagarna är verksamma är betydande, särskilt med tanke på att dessa ofta har en dominerande ställning inom sina respektive sektorer i Italien, och detta berättigar till en negativ bedömning av stödordningen.

([7]) Förstainstansrättens beslut av den 30 april 1998 i mål T-214/95, Het Vlaamse Gewest (flamländska regionen) mot kommissionen, REG 1998, s. II-717.

([8]) Det rör sig om följande företag: TREVISAN SpA, målerianläggningar för industrin, ISAGRO SpA, läkemedel DIGITAL MULTIMEDIA TECHNOLOGIES (DMT) SpA, media, TERNA SpA, allmännyttiga tjänster (el), PROCOMAC SpA, buteljeringsanläggningar, AZIMUT HOLDING SpA, finansiella tjänster, GREENVISION AMBIENTE SpA, tjänster, PANARIAGROUP SpA, keramiska material, RGI SpA, dataapplikationer, och GEOX SpA, kläder.

Är stödordningen laglig med avseende på anmälningsskyldigheten?

38. De italienska myndigheterna har genomfört ordningen utan att göra någon förhandsanmälan till kommissionen och har således inte iakttagit skyldigheten i artikel 88.3 i EG-fördraget. Eftersom ordningen utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget och stödet har genomförts utan förhandsgodkännande av kommissionen skall det betraktas som olagligt.

Förenligheten med den gemensamma marknaden

39. Den berörda åtgärden utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget och dess förenlighet med den gemensamma marknaden skall därför bedömas mot bakgrund av undantagen i artikel 87.2–3 i fördraget.

40. De italienska myndigheterna har inte uttryckligen bestridit kommissionens bedömning i skrivelsen av den 18 februari 2004 om att inleda det formella förfarandet, där kommissionen anger att inget av undantagen i artikel 87.2–3 i EG-fördraget, genom vilka statliga stöd kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden, är tillämpliga i det berörda fallet, och kommissionen har inte heller stött på några nya faktorer som skulle kunna upphäva denna slutsats.

41. De berörda fördelarna är antingen inte förbundna med några utgifter eller så är de kopplade till utgifter som inte är berättigade till stöd enligt befintliga gruppundantagsförordningar och gemenskapens riktlinjer.

42. Undantagen i artikel 87.2 i fördraget som avser stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland gäller inte i detta fall.

43. Inte heller undantaget i artikel 87.3 a i fördraget som avser stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning är tillämpligt eftersom den berörda åtgärden tillämpas i hela Italien och inte enbart i de italienska regioner som avses i artikel 87.3 a. Slutligen verkar ordningen inte på något sätt bidra till regionernas utveckling.

44. Vidare kan ordningen inte heller betraktas som stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i Italiens ekonomi enligt artikel 87.3 b i fördraget. Ordningen syftar inte heller till stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet enligt artikel 87.3 d i fördraget.

45. Slutligen måste ordningen bedömas utifrån artikel 87.3 c i fördraget. Denna artikel tillåter stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. De skattelättnader som beviljas genom ordningen är inte kopplade till några särskilda investeringar, skapande av arbetstillfällen eller särskilda projekt. De utgör enbart en minskning av den skattebörda som de berörda företagen normalt måste bära för sin ekonomiska verksamhet och skall därför betraktas som statligt driftsstöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

VI **SLUTSATSER**

46. Kommissionen drar slutsatsen att de skattelättnader som beviljas genom den berörda åtgärden utgör statligt driftsstöd som inte omfattas av något av undantagen från det allmänna förbudet mot sådant stöd, och stödet är därför oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen anser dessutom att Italien olagligen har genomfört den berörda åtgärden.

47. Om ett olagligt beviljat statligt stöd anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden är den naturliga följden av detta att stödet skall återvinnas från mottagarna. Genom återvinningen av stödet återställs så långt det är möjligt den konkurrenssituation som förelåg innan stödet genomfördes.

48. Även om detta förfarande har avslutats strax efter utgången av den första beskattningsperiod under vilken ordningen gäller, dvs. innan majoriteten av stödmottagarnas skatt skall betalas ut, kan kommissionen inte utesluta att några företag redan har tagit emot stöd i form av, till exempel, lägre skatteinbetalningar avseende den innevarande beskattningsperioden.

49. Kommissionen noterar dessutom att de italienska myndigheterna till följd av att det formella förfarandet inleddes offentligt har underrättat de potentiella mottagarna av stödet i fråga om de eventuella följderna av att kommissionen har funnit att stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen anser dock att det är nödvändigt att återvinna de stöd som eventuellt redan har betalats ut till mottagarna.

50. I detta syfte måste kommissionen begära att Italien uppmanar de potentiella stödmottagarna, senast två månader från delgivningen av detta beslut, att betala tillbaka stöden med ränta som beräknats enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2000 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([9]). Om stödet redan har beviljats genom sänkta skatteinbetalningar under det innevarande beskattningsåret skall Italien inkräva hela skatteskulden i samband med den sista planerade betalningen 2004. I vilket fall som helst skall återvinningen vara slutförd senast vid utgången av den första beskattningsperioden efter delgivningen av detta beslut.

51. Kommissionen skall uppmana Italien att inkomma med nödvändiga upplysningar genom att fylla i en förteckning med de berörda stödmottagarna och klart specificera de åtgärder som planeras och de åtgärder som redan har vidtagits för en omedelbar och effektiv återvinning av det olagliga statliga stödet. Kommissionen skall uppmana Italien att senast två månader från delgivningen av detta beslut inkomma med alla handlingar som styrker att återvinningsförfarandet har inletts avseende mottagarna av de olagliga stöden.

52. Detta beslut avser hela ordningen och skall genomföras omedelbart, däri inbegripet återvinning av de stöd som beviljats inom ramen för stödordningen. Detta hindrar dock inte att alla eller en del av de beviljade stöden i enskilda fall kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden, särskilt enligt artikel 5 b i gruppundantagsförordningen om stöd till små och medelstora företag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den statliga stödordning som beviljats i form av skattelättnader till förmån för företag som noterats på en europeisk reglerad fondbörs enligt artikel 1 första stycket d och artikel 11 i lagdekret nr 269 av den 30 september 2003 och som Italien har genomfört är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Italien skall upphäva den stödordning som avses i artikel 1 med verkan från och med det beskattningsår då delgivningsdagen för detta beslut infaller.

Artikel 3

1. Italien skall vidta alla åtgärder som krävs för att från stödmottagarna återkräva de stöd som avses i artikel 1 och som olagligen har betalats ut.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

3. Återvinningen skall slutföras så snart som möjligt. Om stödet redan har beviljats genom sänkta skatteinbetalningar under det innevarande beskattningsåret skall Italien inkräva hela skatteskulden i samband med den sista planerade betalningen 2004. I alla andra fall skall Italien återvinna skatteskulden senast vid utgången av den beskattningsperiod då delgivningsdagen för detta beslut infaller.

4. Det stöd som skall återvinnas skall innefatta ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarnas förfogande till den dag det faktiskt har återbetalats.

5. Räntan skall beräknas enligt kapitel V i förordning (EG) nr 794/2004.

6. Senast två månader från delgivningsdagen av detta beslut skall Italien ålägga alla mottagare av stöd som avses i artikel 1 att betala tillbaka de olagliga stöden inklusive ränta.

Artikel 4

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits och som planeras för att följa detta beslut. Dessa uppgifter skall tillhandahållas med hjälp av formuläret i bilaga 1 till detta beslut. Italien skall inom samma tidsfrist inkomma med alla handlingar som styrker att återvinningsförfarandet har inletts avseende mottagarna av de olagliga stöden.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 16 mars 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

([9]) EGT L 140, 30.4.2004, s. 1.

BILAGA

Upplysningar om genomförandet av kommissionens beslut av den 16.03.2005 om den stödordning C 8/2004 (f.d. NN 164/2003) som Italien har genomfört till förmån för företag som nyligen har börsnoterats

1. **Totalt antal stödmottagare och det totala stödbelopp som skall återvinnas**

1.1 Ange utförligt hur det stödbelopp som skall återvinnas från de enskilda stödmottagarna beräknas.

— Kapital

— Ränta

1.2 Ange det totala stödbeloppet som olagligen beviljats enligt stödordningen (i bruttobidragsekvivalent, … års priser).

1.3 Ange det totala antalet stödmottagare från vilka stöd skall återvinnas som olagligen har beviljats inom ramen för den berörda ordningen.

2. **Åtgärder som planeras eller redan har vidtagits för att återvinna stödet**

2.1 Ange utförligt vilka åtgärder som planeras och vilka åtgärder som redan vidtagits för att omedelbart och effektivt återvinna stödet. Ange den rättsliga grunden för ovannämnda åtgärder.

2.2 Senast vilket datum skall återvinningen vara slutförd?

3. **Uppgifter om de enskilda stödmottagarna**

I nedanstående tabell skall uppgifter lämnas om de stödmottagare från vilka man skall återvinna stöd som olagligen beviljats inom ramen för stödordningen.

Stödmottagarens namn och adress	Olagligen beviljat stödbelopp (*) valuta: ...	Återbetalda belopp (°) valuta: ...

(*) Det stödbelopp som ställts till stödmottagarens förfogande (uttryckt i bruttobidragsekvivalent, … års priser).
(°) Återbetalade bruttobelopp (inklusive ränta).

KOMMISSIONENS BESLUT

av 21 september 2005

om det statliga stödet nr C 5/2004 (f.d. N 609/2003) som Tyskland avser bevilja Kronoply

[delgivet med nr K(2005) 3497]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/262/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med ovan nämnda artiklar [1] ha givit berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, samt

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 22 december 2003 (A/39031) anmälde Tyskland sin avsikt att inom ramen för det sektorsövergripande regionalstödet till stora investeringar [2] (nedan kallat "1998 års sektorsövergripande stödregler") bevilja Kronoply GmbH, Heiligengrabe (Brandenburg), (nedan kallat "Kronoply") ett investeringsbidrag. Stödet registrerades under nummer N 609/03.

(2) Genom en skrivelse av den 18 februari 2004 (SG/D/200649) meddelade kommissionen Tyskland sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.

(3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning. [3] Kommissionen uppmanade alla berörda parter att inkomma med synpunkter på de berörda stödåtgärderna.

(4) Tyskland tog ställning genom en skrivelse av den 19 mars 2004 (A/32003).

(5) Genom en skrivelse av den 24 maj (A/33878) inkom Luther Menold Rechtsanwaltsgesellschaft mbH med synpunkter på Kronoplys vägnar. Dessa synpunkter översändes till Tyskland den 19 november 2004 (D/58277).

2. BESKRIVNING AV STÖDET

2.1. Första anmälan N 813/2000

(6) Detta beslut är kopplat till stöd N 813/2000 som godkänts av kommissionen för att beviljas Kronoply.

(7) I enlighet med 1998 års sektorsövergripande stödregler godkände kommissionen den 3 juli 2001 (SG/D/289524) en bruttostödnivå på 31,5 % till förmån för Kronoply för byggnation av en produktionsanläggning för "Oriented Strand Boards" [4] (nedan kallade "OSB") i Heiligengrabe, Brandenburg, som är ett stödområde i den mening som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget. Stödnivån fastställdes till 3,5 procentenheter under den högsta tillåtna stödnivån, eftersom den relevanta marknaden definierades som en krympande marknad.

(8) Kommissionen bedömde justeringsfaktorerna för beräkningen av den högsta stödnivån enlgt 1998 års sektorsövergripande stödregler. Detta gav en högsta tillåten stödnivå på 31,5 % (konkurrensfaktor 0,75; faktorn relation mellan kapitalinsats och arbetstillfällen 0,8 och faktorn regionala effekter 1,5). Därmed uppgick stödet till 35,4 miljoner euro. [5]

[1] EUT C 258, 20.10.2004, s. 12.
[2] EGT C 107, 7.4.1998, s. 7.
[3] Se fotnot 2.

[4] OSB är en träpanel bestående av träfibrer i tre lager, framställd av stor flis huvudsakligen av styvtall. OSB används i träregelstommar, särskilt för upprustning och renovering av gamla byggnader, i industrin för prefabricerade byggnader och förpackningsindustrin.
[5] Stödet består av ett investeringsstöd i form av ett icke återbetalningspliktigt bidrag på 19,92 miljoner euro, som utbetalades på grundval av den tjugoniende ramplanen för förbundsstatens och delstaternas gemensamma initiativ för förbättring av den regionala näringslivsstrukturen samt ett investeringsstöd omfattande 15,48 miljoner euro på grundval av 1999 års investeringsstödslag.

(9) Arbete med att fastställa av konkurrensfaktorn ledde till meningsskiljaktigheter mellan kommissionen och Tyskland. Båda sidor definierade emellertid den relevanta marknaden som varande den för OSB och plywoodprodukter. Tyskland hade först lagt fram studier som visade att denna marknad inte var krympande. Kommissionen betvivlade resultaten av dessa studier, eftersom de utgick från en ovanligt stark ökning av efterfrågan för år 2000 jämfört med tidigare år. Efter upprepade utbyten av uppgifter sänkte Tyskland den anmälda stödnivån från 35 till 31,5 %.

- Genom en skrivelse av den 22 december 2000 (A/40955) anmälde Tyskland sin avsikt att bevilja Kronoply stöd inom ramen för 1998 års sektorsövergripande stödregler.

- Den 3 januari 2001 (D/56400) begärde kommissionen ytterligare upplysningar. Den 11 januari 2001 möttes företrädare för delstatens Brandenburgs regering, det berörda företaget och kommissionen för samtal. Genom skrivelser av den 9 februari 2001 (A/31359) och den 20 februari 2001 (A/31463) lade förbundsregeringen fram de begärda uppgifterna. Genom en skrivelse av den 9 april 2001 (D/51511) riktade kommissionen ytterligare frågor till Tyskland som besvarades genom en skrivelse av den av den 21 maj 2001 (A/34090).

- Genom en skrivelse av den 19 juni (A/34812) tillkännagav Tyskland en sänkning av stödnivån från 35 till 31,5 %.

- Genom en skrivelse av den 5 juli 2001 (SG/D/289525) meddelade kommissionen att landet inte tänkte resa några invändningar mot stödet.

(10) Genom en skrivelse av den 3 januari 2002 (A/30013) begärde Tyskland en ändring av kommissionens beslut. Tyskland lade fram bevis på att den prognostiserade efterfrågeökningen år 2000 faktiskt inträtt och att marknaden därför inte krympte. Genom en skrivelse av den 5 februari (D/50463) avböjde kommissionen en ändring av sitt tidigare beslut med motiveringen att stödet bedömts på grundval av en korrekt beräkning av alla relevanta faktorer. Närmare besett förelåg följande skäl till att kommissionen inte kunde ändra sig: bedömningen av konkurrensfaktorn byggde på en jämförelse mellan utvecklingen av den konstaterade konsumtionen av den aktuella produkten och tillväxttakten inom tillverkningssektorn åren 1994–1999 samt på en prognos som var korrekt vid tidpunkten för beslutet.

2.2. **Andra anmälan N 609/2003**

(11) Med den andra anmälan försökte man genom beviljande av ett extra stöd på 3,5 % (i omräknad form 3 939 947 euro) att komma upp i den tidigare avfärdade nivån om 35 %.

(12) Tyskland hävdade att marknadsdefinitionen i den första anmälan N 813/2000 var fel i sak och åberopade sig på artikel 9 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget [6] (nedan kallad förordning nr 659/1999), enligt vilken ett beslut på följande grunder kan upphävas: ”Kommissionen får upphäva ett beslut […] om beslutet grundat sig på oriktiga upplysningar som lämnats under förfarandet och som varit avgörande för beslutet.”

(13) Medan den relevanta marknaden i den ursprungliga anmälan definierades som marknaden för OSB och plywood, framgick det enligt Tyskland av de nyligen framlagda studierna att det vore lämpligare att definiera den relevanta marknaden som marknaden för OSB och vissa plywoodsegment. Enligt denna nya marknadsdefinition skulle marknaden under den berörda perioden enligt punkt 3.4 i 1998 års sektorsövergripande stödregler inte krympa, och därför måste en oförminskad stödnivå på 35 % beviljas.

2.3. **Beslut om att inleda förfarandet**

(14) Kommissionen efterkom inte Tysklands begäran att inskränka marknaden på grundval av en annan definition av utbytbara produkter på marknaden för OSB och vissa plywoodsegment.

(15) Kommissionen ansåg inte en ny bedömning av marknaden nödvändig, eftersom det saknades två viktiga element, vilket gav upphov till tvivel om huruvida stödet var förenligt med den gemensamma marknaden.

- *Bristande incitament:* Kommissionen hyste avsevärda tvivel på de anmälda stödens incitamentseffekt, eftersom investeringarna redan gjorts. Om stöden inte fungerar som incitament är undantagsbestämmelserna i artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget för regional utveckling inte tillämpliga.

- *Bristande nödvändighet:* Kommissionen hyste allvarliga tvivel på om stöden för redan gjorda investeringar kunde definieras som nödvändiga för främjandet av den ekonomiska utvecklingen inom vissa näringsverksamheter eller regioner i den mening som avses i artikel 87.3 a och 87.3 c. En stödnivå på 31,5 % var tillräcklig för att leda till investeringar i detta fall.

[6] EGT L 83, 27.3.1999, s. 1; ändrad genom anslutningsfördraget 2004.

3. SYNPUNKTER FRÅN TYSKLAND

(16) Tyskland vidhöll att kommissionen behövde göra en ny bedömning av marknaden enligt artikel 9 i förordning (EG) nr 659/1999.

- Stödet skulle ha beviljats inom ramen för det *gemensamma initiativet för förbättring av den regionala näringslivsstrukturen* som kommissionen godkänt som regional stödordning. Kommissionen är därför skyldig att pröva huruvida åtgärden följer bestämmelserna i den godkända stödordningen och huruvida den är förenlig med 1998 års sektorsövergripande stödregler. Eftersom det i och med den nya anmälan offentliggjorda stödet följer dessa bestämmelser är stödet entydigt ett investerings- och inte något driftsstöd.

- Förstainstansrätten bekräftade i sitt beslut av den 5 november 2003 i mål T-130/02 (*Kronoply mot kommissionen*) ([7]) att det är möjligt att ändra anmälan av ett ytterligare stöd eller ändringar av ett redan beviljat stöd. Därför skulle kommissionen inte kunna definiera det andra anmälda stödet som driftsstöd med motiveringen att projektet redan är avslutat. I annat fall skulle möjligheten till anmälan av ytterligare stödåtgärder – som godkänts av domstolen – inte gälla.

4. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(17) Kronoply vidhöll att flera anmälningar för samma investeringsprojekt är möjliga och ansåg sig ha belägg för detta i domar i olika rättsfall:

- Förstainstansrätten bekräftade i sitt beslut i målet *Kronoply mot kommissionen* ([8]) att det är möjligt att ändra ytterligare stöd eller redan beviljat stöd: ”Det kan dessutom konstateras att det inte finns något hinder mot att de nationella myndigheterna anmäler ett projekt som syftar till att införa ett nytt stöd till förmån för sökanden eller till att ändra ett stöd som denne redan beviljats.”

- Denna ståndpunkt försvaras också i förstainstansrättens dom av den 30 januari 2002 i mål T-212/00 (*Nuove Industrie Molisane Srl mot kommissionen*) ([9]): ”innebär inte beslutet […] att de italienska myndigheterna är förhindrade att anmäla planer på att införa ett nytt stöd till förmån för sökanden eller att ändra ett stöd som redan beviljats denna.”

(18) Kronoply framhöll också att kommissionen måste låta anmälan undergå en saklig prövning och anförde två huvudsakliga skäl till detta:

- Kommissionen kan inte stödja sig på den gamla marknadsbedömningen, eftersom den bygger på en sakligt felaktig marknadsdefinition.

- Kronoply hade inte möjlighet att låta domstolen pröva kommissionens beslut, eftersom det inte var till men för företagets intressen ([10]).

(19) Kronoply bestred att det förelåg brist på incitament och anförde därför huvudsakligen följande argument:

- Av punkt 4.2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål ([11]) (nedan kallade ”riktlinjerna för regionalstöd”) framgår det att det kan prövas om incitament föreligger. Där heter det på följande sätt: ”Dessutom skall stödordningarna föreskriva att ansökan om stöd lämnas innan projekten börjar verkställas.” I och med sin ansökan om stöd från de nationella myndigheterna innan projektet inleddes, uppfyllde Kronoply dessa krav. Således erbjöd stödet önskat incitamentet och det uppfyllde också kriteriet för att det skall vara nödvändigt för att främja den ekonomiska utvecklingen i de områden som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget.

- Kronoply hade hela tiden begärt en stödnivå på 35 %. Sänkningen av nivån för det begärda stödet innebar inte att det inte längre var nödvändigt med ytterligare stöd. Eftersom det formella förfarandet kunde ta så lång tid som 18 månader, var det fördelaktigare för stödmottagaren att genast ta emot den del av stödet som kommissionen godkänt.

5. BEDÖMNING

(20) Efter genomgången av Tysklands och Kronoplys synpunkter vidhåller kommissionen sin ståndpunkt från beslutet om att inleda förfarandet, dvs. att det inte är nödvändigt med någon ny bedömning av marknaden enligt 1998 års sektorsövergripande stödregler, eftersom två principiella villkor för stödet inte är uppfyllda, nämligen incitamentseffekten och nödvändigheten.

5.1. Inga extra stödberättigande investeringskostnader i den mening som avses i riktlinjerna för regionalstöd

(21) Kommissionen anser att föreliggande anmälan N 609/03 (av den 22 december 2003) skall betraktas som separat och den andra som en anmälan av stöd till förmån för Kronoply, som inte ger upphov till några nya investeringar eller arbetstillfällen. Alltså tillkommer inga extra stödberättigande kostnader i den mening som avses i riktlinjerna för regionalstöd, som skulle kunna motivera beviljandet av extra stöd.

([7]) REG 2003, s. II-4857.
([8]) Se fotnot 7, punkt 50.
([9]) REG 2002, s. I-347, punkt 47.
([10]) Se fotnot 9, punkt 41.
([11]) EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

(22) Genom sitt beslut SG (2001) D/289524 av den 3 juli 2001 beviljades ett investeringsstöd på 35,4 miljoner euro till förmån för Kronoply. Beslutet fattades på grundval av de uppgifter som då presenterats av Tyskland. Kommissionen beslutade att inte göra några invändningar och beviljade slutligen stödet i enlighet med Tysklands förslag. Beslutet godtogs av Tyskland och Kronoply. Stödet beviljades därefter av de tyska myndigheterna, och Kronoply avslutade sitt investeringsprojekt den 31 januari 2003.

(23) Först arton månader efter kommissionens slutgiltiga beslut – och nästan ett år efter de fullföljda investeringarna – presenterade Tyskland i sin anmälan av den 22 december 2003 en ny marknadsdefinition, och förklarade samtidigt att nya studier visar att det vore lämpligare att definiera den relevanta marknaden som marknaden för OSB och vissa plywoodsegment. Som framgår av beslutet om att inleda det formella undersökningsförfarandet kommer kommissionen under rådande förhållanden inte att revidera sitt tidigare beslut. Kommissionen anser att Tysklands nya marknadsdefinition inte är förenlig med artikel 9 i förordning (EG) nr 659/1999.

(24) I enlighet med förstainstansrättens dom i målet *Kronoply mot kommissionen* anser kommissionen att en medlemsstat kan anmäla ännu ett stöd, ett redan beviljat projekt eller till och med delutbetalningar av ett statligt stöd till ett visst projekt och att kommissionen kan godkänna detta, om det kan påvisas att varje delutbetalning har en incitamentseffekt och är nödvändig. Tyskland har emellertid inte anmält några fler Kronoplyinvesteringar utöver de redan avslutade projekten. Det projekt som skulle finansieras hade dessutom avslutats ungefär ett år före anmälan av det nya stödprojektet. Kommissionen drog därför slutsatsen att den tidigare avfärdade högre stödnivån om 35 % helt enkelt skulle uppnås genom denna andra anmälan, utan att det tillkommer några extra stödberättigande kostnader för vilka stöd om 3 936 947 euro kan beviljas, och utan att någon incitamentseffekt eller nödvändighet föreligger.

(25) Som framgår av förstainstansrättens beslut av den 5 oktober 2003 i mål C-288/96 (*Tyskland mot kommissionen*) ([12]) måste kommissionen definiera ett sådant stöd som driftsstöd, eftersom det beviljas utan krav på att stödmottagaren nyttjar det eller att det är avsett för att förbättra mottagarens ekonomiska situation.

5.2. **Incitamentseffekt**

(26) Kommissionen anser visserligen att det med denna genomgång i tillräckligt hög grad har bevisats att beviljandet av ett extra stöd inte kommer att ge upphov till vare sig nyinvesteringar eller incitamentseffekter. Kommissionen vill emellertid gå närmare in på begreppet incitamentseffekter för att kunna besvara Tysklands och Kronoplys synpunkter.

5.2.1. *Investeringsprocess*

(27) Investeringar i driftsverksamheten måste betraktas som en dynamisk process. Det är viktigt att skilja på förhands- och efterhandsfasen:

- Företag beslutar på förhand huruvida de skall göra en investering i och med att de bygger sina beräkningar på projektets väntade inkomster och kostnader. Om den väntade vinsten med investeringsprojektet ligger över den erforderliga vinstnivån, antar de projektet. Regionalstöd skulle ge ett företag incitament att ändra sitt arbetssätt och investera i regioner, där de annars aldrig skulle ha investerat.

- När investeringen väl genomförts är det svårt att ändra på det i efterhand, eftersom en avsevärd del av investeringen görs i särskilda anläggningar som inte utan vidare kan flyttas till en annan plats. Genom försäljning av sådana anläggningar torde försäljaren förlora en del av sitt investerade kapital.

5.2.2. *Förhandsbedömningar av incitamentseffekten utifrån riktlinjerna för regionalstöd*

(28) I punkt 4.2 i riktlinjerna för regionalstöd görs följande test för att pröva huruvida stödet har någon incitamentseffekt: stödmottagaren måste ha begärt stöd från projektets början. Om så är fallet utgår kommissionen ifrån att det föreligger en incitamentseffekt.

(29) I sina synpunkter ansåg Tyskland och Kronoply att kriterierna i punkt 4.2 i riktlinjerna för regionalstöd uppfyllts, eftersom Kronoply begärt stöd redan innan projektet inleddes.

(30) Genom testet i punkt 4.2 vill man försöka kontrollera incitamentseffekterna utan att investeringen försenas alltför mycket. En omfattande undersökning av alla ekonomiska aspekter av stödmottagarens investeringsbeslut skulle kunna bli mycket svår och tidskrävande, varigenom också investeringen och regionens ekonomiska utveckling hindras.

([12]) REG. 2000, s. I-8237, punkt 48.

(31) Utslagsgivande vid bedömningen av incitamentseffekten av det extra stödet på 3,5 % är huruvida differensen mellan 31,5 % och 35 % för incitamentseffekterna utgjorde en skillnad och påverkade Kronoplys investeringsbeslut:

- Kronoply kunde inte före investeringen veta hur stort stödet slutligen skulle bli, eftersom bedömningen av justeringsfaktorerna i 1998 års sektorsövergripande stödregler görs av kommissionen. Kronoply kunde alltså inte med säkerhet veta om en stödnivå på 31,5 % eller 35 % skulle beviljas. Därför utgick företaget ifrån att den förväntade nivån, beroende på de möjliga resultatens sannolikhet, skulle komma att ligga mellan dessa båda värden. Kronoply fattade sina investeringsbeslut utifrån det förväntade stödbeloppet.

- Kommissionen noterar att Kronoply beslutade att investera fastän stödets exakta omfattning eller stödnivån inte var fastställd. Dessutom fullföljde företaget investeringen när stödnivån på 31,5 % beviljades. Kronoply var därför uppenbarligen berett att ta på sig risken för en stödnivå på 31,5 %.

- Själva det faktum att Kronoply uppfyllde kraven i punkt 4.2 i riktlinjerna för regionalstöd innebär därför inte självklart att det förväntade värdet av dessa extra 3,5 procentenheter hade en incitamentseffekt.

5.2.3. *Efterhandsbdömning av incitamentseffekten på grundval av tillgängliga faktauppgifter*

(32) I stället för att gå djupare in på Kronoplys förhandsbeslut, anser kommissionen det vara mer meningsfullt att utgå från fakta. Uppenbarligen beslutade sig Kronoply för att investera och fortsatte också med sin verksamhet, varefter företaget beviljades en stödnivå på 31,5 %. Investeringsprojektet fullföljdes på ursprungligen planerat sätt. Kronoply anpassade heller inte sina investeringar till den lägre stödnivån.

(33) Kronoply kommer inte att ändra sitt förhållningssätt, oavsett om företaget erhåller extra stöd eller ej. Det finns nämligen inget som tyder på att extra stöd skulle få Kronoply att öka produktionen eller utvidga produktionsanläggningarna. Eftersom investeringarna redan genomförts, behöver man heller inte frukta att Kronoply kommer att ställa in produktionen om företaget inte får mer stöd.

(34) Därför har kommissionen kommit fram till att beviljandet av ett stöd på ytterligare 3,5 procentenheter inte har någon incitamentseffekt.

(35) Som redan framgår av beslutet om att inleda förfarandet måste stöd fungera som incitament, om de skall bidra till främjandet av den ekonomiska utvecklingen inom vissa näringsverksamheter eller regioner i den mening som avses i artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget. Om investeringen redan gjorts, vilket är fallet här, ger stödet inte upphov till något sådant incitament, några nyinvesteringar eller nya arbetstillfällen. Därför kan kommissionen inte motivera detta stöd med att det skulle öka nyinvesteringarna eller skapa arbetstillfällen i den mening som avses i artikel 87.3 a och 87.3 c i EG-fördraget. Kommissionen drar vidare slutsatsen att det extra stödet på 3 936 947 euro är ett driftsstöd.

5.3. **Stödets nödvändighet**

(36) Vad gäller förklaringen i beslutet om att inleda förfarandet, anser kommissionen att nödvändighetsprincipen framgår direkt av begreppet kontroll av statligt stöd. Förutsättningen för att kommissionen skall kunna förklara ett stöd förenligt med artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget är att stödet bidrar till att förverkliga de uppsatta målen, vilka det stödmottagande företaget inte hade kunnat uppnå under normala marknadsbetingelser. Detta ligger i linje med kommissionens normala praxis som bekräftats av Europeiska gemenskapernas domstol i dess dom av den 17 september 1980 i mål 730/79 (*Philip Morris mot kommissionen*). ([13])

(37) Som framgår av punkterna 26–35 innebär inte stödet något incitament för nyinvesteringar eller skapande av arbetstillfällen. Stödmottagaren avkrävs varken någon motprestation eller något bidrag för att uppnå mål av gemensamt intresse. Därför rör det sig i detta fall om ett driftsstöd till att täcka de löpande kostnader som Kronoply normalt måste bestrida på egen hand.

(38) Enligt punkt 4.15 i riktlinjerna för regionalstöd är driftsstöd normalt förbjudna. Sådant stöd kan endast undantagsvis beviljas i områden som avses i artikel 87.3 a i EG-fördraget om de kan motiveras med i) att de bidrar till den regionala utvecklingen och ii) deras typ, samt att stödnivån är anpassad till de nackdelar som stödet är tänkt avhjälpa. Tyskland har varken tillhandahållit uppgifter om eventuella nackdelar eller visat hur stödet skulle bidra till den regionala utvecklingen.

(39) Fakta visar att något extra stöd inte behövs, eftersom Kronoply beslutade att fortsätta verksamheten även när bara den lägre stödnivån om 31,5 % beviljats. Detta innebär att Kronoplys affärsverksamhet är lönsam eller att företaget åtminstone inte är hänvisat till extra stöd. Allt extra stöd i detta läge vore en oväntad vinst för Kronoply.

([13]) Rec. 1980, s. 2671.

(40) Kommissionen drar därför slutsatsen att stödet i detta fall också därför är oförenligt med artikel 87.3 a i EG-fördraget, eftersom stödet inte är nödvändigt för den regionala utvecklingen.

(41) Avslutningsvis undersöks det huruvida undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 och 87.3 EG-fördraget är tillämpliga på stödet:

- Undantagsbestämmelserna i artikel 87.2 i EG-fördraget om stöd av social karaktär, som ges till enskilda konsumenter för att avhjälpa skador som orsakas av naturkatastrofer eller för att uppväga ekonomiska nackdelar som uppkommit genom delningen av Tyskland.

- Inte heller kan stödet betraktas som stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i Tysklands ekonomi i den mening som avses i artikel 87.3 b. Lika litet är det avsett för att främja kultur och bevara kulturarvet i den mening som avses i artikel 87.3 d i EG-fördraget.

- Enligt artikel 87.3 c i EG-fördraget kan kommissionen godkänna stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Eftersom stödet definierades som oförenligt med artikel 87.3 a i EG-fördraget på grund av både bristande incitamentseffekt och bristande nödvändighet, kan det av samma skäl inte betraktas som förenligt med artikel 87.3 c i EG-fördraget.

6. **SLUTSATS**

(42) Kommissionen sluter sig till att det anmälda stödet utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Eftersom stödet varken fungerar som incitament eller är nödvändigt, kan ingen av undantagsreglerna i artikel 87.2 eller 87.3 i EG-fördraget tillämpas. Stödet är därför ett otillåtet driftsstöd och får därför inte beviljas.

HÄRIGENOM BESLUTAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd på 3 936 947 euro som Tyskland enligt anmälan N609/2003 avser bevilja Kronoply GmbH är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Därför får stödet inte beviljas.

Artikel 2

Tyskland skall inom två månader efter tillkännagivandet av detta beslut meddela kommissionen vilka åtgärder som vidtagits för att följa detta beslut.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdad i Bryssel den 21 september 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen